

KRISTI BRUDS

USYNLIGE FORENING

Jeg avlyste en jakttur, så jeg fortsetter i Herrens tjeneste.

Så det er en. . . Vi er glade for å være her. Jeg tror, den forrige gangen her, fortalte jeg dere: hver gang vi kommer, er det noen som mangler. Og hvis vi kommer tilbake neste år, og Herren drøyer, vil det være noen som mangler.

² Det var en, som var veldig, veldig nær mitt hjerte, ånd; det var broder Lyle. Jeg fikk alltid en velkomst, da jeg kom inn, stod bak der og lyttet, til broder Jacks undervisning, av den gamle kvartetten som sang. De synger i Herligheten, i kveld. Vel, det er én av de stemmene som allerede er over Der, venter på de tre andre. Jeg antar at jeg ikke vil høre den her på jorden mer. Men jeg ser sannelig frem til å høre den igjen, broder, søster Moore her, i det Landet hvor de vil. . . det aldri vil mørkne.

³ Broder Palmer var en stor Kristi tjener. Jeg kan huske broder Jack fortalte meg om hans—hans innvidde liv til Gud. De var snekkere, sammen. Og sa han pleide å spise sin—sin lunsj, hadde smørbrødet sitt i hånden, spiste et smørbrød og leste sin Bibel. Skjønner? Han har gjort noen virkelig store ting, broder Palmer gjorde det. Han var en god snekker, en god far for sine barn, en elskverdig familie. Han oppdro dem alle til å tjene Herren. Så langt jeg vet, er de alle frelst og fylt med den Hellige Ånd. Og det er et stort bidrag for en hvilken som helst mann i disse dager, gutter og jenter. Men, ser dere, alt som han noen gang har gjort vil ikke være verdt så mye før han tjente Gud, hvis han ikke tjente Gud. Og i kveld, hva han har gjort her på jorden, hans gode gjerninger, han har gått til sin belønning, for å være sammen med dem. Gud la vår brors sjel få hvile.

⁴ Jeg vet, så lenge som det er et tabernakel her, og jeg—jeg vet han vil. . . hans stemme vil fortsatt være her. Dere kan høre den. Søster Anna Jeanne og—og hennes søster, som spiller orgel og piano, hvordan de aldri måtte vente. Broder Palmer bare stod her og han bare plukket opp sangen, fortsatte. De fikk tak i den. Og jeg aldri. . . jeg så frem til å høre ham lede sangen.

⁵ Til hans barn; til hans kone; og til broder Jack, hans bestevenn, de har vært venner i alle disse årene; og broder Brown, søster Brown, og alle dere i tabernaklet: Gud velsigne dere. Jeg savner ham, også. Gud la hans tapre sjel få hvile, inntil vi møter ham i fred.

La oss bøye vårt hode.

⁶ Nådige Himmelske Far, snakket akkurat om denne store tjeneren, jeg savnet ham, i kveld, at han håndhilste på meg, og det lure lille smilet han alltid hadde da han sa, "Gud velsigne deg, broder Branham," da vi gikk inn døren. Jeg vet han har kommet opp til Ditt Hus, i kveld. Så jeg ber, kjære Gud, at Du må la fruktene, hans gjerninger som fulgte ham, bli store, og fortsette videre med hans barn, hans kone. Vi ber om at Du må velsigne henne, Herre. Du sa Du ville være en ektemann for "de enkene som virkelig er enker." Jeg ber for vår søster Palmer og for alle barna. Jeg vet hvordan ha medfølelse med begge, ved å ha mistet en livsledsager og også mistet min pappa.

⁷ Så, Far, mens vi er her, i kveld, ber vi om at Du må forberede våre hjerter, også, for den timen. Vi vet ikke. Den kan komme så plutselig som hans gjorde. Vi vet ikke når den vil komme, men vi vet den må komme. Så vi ber, Gud, at Du må ransake hvert hjerte som er her inne, i kveld. Gud, ikke utelat mitt. Ransak mitt, også, og prøv meg. Herre, hvis det er noe ondt i oss, ta det ut. Vi ønsker å tjene Deg. Det er hele vårt mål, er å tjene Deg.

⁸ Utøs din Ånd over oss, i kveld, og resten av denne uken. Velsign dette tabernaklet med navnet Life Tabernacle. Må det motta full velsignelse av det navnet og være full av Guds Liv, denne uken, for å frelse enhver fortaapt sjel, for å fylle enhver troende med den Hellige Ånd, og fornye håpene som er i oss, Herre, igjen. Vi ber om at Du også må helbrede alle de syke og plagede som kommer iblant oss. Må Din store Hellige Ånd være her, Herre, og bare helbrede. Og salv hver enkelt til å tro. Gi disse ting, Far.

⁹ Gud, hjelp meg nå. Hvis det blir, har blitt min tur til å bringe Budskapet. Jeg ber, Gud, om at Du bare må la den menneskelige delen trå til siden. Må den Hellige Ånd komme inn og bevege Seg over oss, Herre. Må den Hellige Ånd lede møtet, Herre. Vi vet at vi er så utilstrekkelige. Vi kunne ikke gjøre det, ingen av oss. Vi påstår ikke at vi er i stand til å gjøre det. Men, Herre, vi vet at Du er den Ene. Så vi ser til Deg, Herre. Beveg Deg, Guds Ånd, og fall på ny over oss. Vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

¹⁰ Nå ønsker jeg å sende hilsninger videre ned linjen, til menighetene nå som er tilkoblet over staten. Vi er på telefonoverføringen, som er et fint lite system som vi har fått muligheten til å få, gjennom vår broder Pearry Green fra Beaumont, Texas. Og menighetene, fulltallig, som har fulgt Budskapet, hele veien over de Forente Stater, er tilkoblet, i kveld. Vi sender hilsninger, opp og ned Vestkysten, hele veien fra Vancouver ned til Tijuana, Mexico, gjennom San Jose, Los Angeles. Alle gruppene der borte, vi hilser dere fra Shreveport. Også, hele veien til Prescott, Arizona, til den gruppen der borte som venter på Herren, vi sender hilsninger til dere, og

til Tucson, også Sierra Vista. Hele veien til New York, opp og ned, tvers over nasjonen, Herren velsigne dere, hver enkelt. Skulle ønske dere var her, i kveld, i denne vakre gamle staten Louisiana, som føles som et hjem nummer to, for meg. Jeg. . .

¹¹ Du vet, dere folk oppe i New York, du vet, jeg ler liksom litt av dere, måten dere snakker på. Jeg er helt hjemme i kveld. Ja. Alle her nede, vet du, de sier, "Hallo, der, broder Branham. Ta med deg søster Branham og alle ungene og kom bort og besøk oss." Åh, du! Det får meg til å føle godt. Det er virkelig engelsk, for meg. Ikke for å se ned på dere folk i øst og nord, og ulike steder. Men, du vet, jeg antar jeg bare ble født en gammel Reb' og må forbli på den måten. Jeg—jeg liker det på en måte, selv. Det er virkelig engelsk.

¹² Jeg var på den Business Men's frokost, her for ikke lenge siden, og de sa, "Vi vil nå reise oss og synge nasjonalsangen." Og jeg reiste meg, sa, "For mitt gamle Kentucky hjem, langt borte." Vel, for meg, var det nasjonalsangen. Det var alt jeg visste om det. Så, vi sender dere hilsninger. Og nå til. . .

¹³ Jeg tror de kommer til å prøve å overføre frokosten, også, Business Men's frokosten, lørdag morgen. Broder Green vil fortelle dere, ettersom han er ved mikrofonene der ute nå. Så han vil fortelle dere når frokosten starter, og når det er tid for, hver kveld, å kople på. Vi takker dere så mye. Be for oss.

¹⁴ Nå, til den lokale forsamlingen her, og broder Jacks tabernakel, jeg vil bare be dere om en tjeneste, i kveld. Idet jeg skal gi mitt Høsttakkefest Budskap nasjonen over, i kveld, til våre lokale menigheter som følger Budskapet. I dette, kan jeg—jeg kanskje bruke litt lang tid. Og så, igjen, kan det hende jeg taler noe Lære. Så, hvis så, og du ikke er enig med Det. . .

¹⁵ Akkurat som jeg alltid har sagt om det å spise kirsebærpai: "Når jeg treffer en stein, spytt jeg ikke paien ut, jeg spytt steinen ut, og bare fortsetter og spise pai."

¹⁶ Så hvis jeg skulle nevne noe i kveld, jeg. . . Vel, det var én grunn til at jeg tok imot denne invitasjonen, i kveld, til å være her, for å bringe mitt Høsttakkefest Budskap til gruppene landet over, var fordi broder Jack alltid så fritt åpner sin dør og sier, "Tal det som er på ditt hjerte." Så jeg føler meg virkelig hjemme.

¹⁷ Så det er kanskje her inne, i den lokale forsamlingen her med broder Jack, det er kanskje forkynnere og noen mennesker som ville være uenige med Læren. Vanligvis er jeg så høflig at jeg ikke nevner lære på en annen manns talerstol, en som har invitert meg til å komme og tale for ham. Så, etter i kveld, antar jeg at jeg bare kommer til å be for de syke og gjøre den vanlige tjenesten. Men jeg tenkte jeg ville la dere få vite på forhånd, at hvis noe som jeg sier som måtte være ubehagelig, vel, bare la det komme inn under min uvitenhet, jeg antar, og vet ikke bedre. Og be for meg.

18 Så la oss nå slå opp i Ordet, til et kapittel her. Jeg ønsker å referere til mange steder i kveld, for jeg har mange Skriftsteder og små notater skrevet ned her i en notisblokk.

19 Jeg husker første gang jeg steg opp på plattformen i Life Tabernacle, for tjuе år siden. Jeg—jeg trengte ikke å skrive ned Skriftstedene og referansene mine. Jeg var bare tjuе år yngre da. Men nå har jeg passert tjuе-fem, så jeg . . . for andre gang. Så jeg har . . . kan ikke huske det slik jeg gjorde før. Jeg må skrive ned Skriftstedene mine, og noen ganger få ned noe annet jeg ønsker å referere til.

20 Og nå Herren velsigne idet vi leser ut av Guds Ord, og Romerbrevet, det 7. kapitlet. Nå, ønsker jeg på en måte å undervise dette som en søndagsskoletime.

21 Jeg vet at det er folk som står. Og i tabernaklet, vanligvis, i Jeffersonville, vi ønsker å hilse dere alle, i kveld, også, vet at dere er tilkoblet der i tabernaklet. Og ser ut som det er i tabernaklet, i kveld, hvis dere var her nede, folk langs veggene, og overfylt. Nå, jeg antar at dere har det slik, også, alle dere som er oppe i den delen av landet, som har kommet inn for Budskapet.

22 Nå skal vi bruke dette som en søndagsskoletime. Og det er ikke rettet mot noe, noen spesielle personer, eller noe; bare til Menigheten, Kristi Legeme som vi prøver å lede til dyperе tanker og høyere mål, i troen på at Herren Jesu Komme er før hånden. Vi tror det. Mye mer, det er tjuе år nærmere enn det var den første gangen jeg kom til Shreveport. Åh, så mye har skjedd siden den gang! Nå ser vi frem mot Herrens Komme, i vår generasjon. Jeg ser ikke etter vekkelse i vår generasjon. Jeg ser etter Herrens Komme, i vår generasjon.

23 Nå i Romerne 7. Stoler på at dere har Biblene deres åpnet, overalt nå, landet over. Vi ønsker å lese nøye nå. Dette—dette Budskapet ut herfra, det virker som om det er om ekteskap og skilsmisse, men det er det i virkeligheten ikke. For meg, er det en profeti for Menigheten i de siste dager. La oss lese.

Vet dere ikke, brødre, (jeg taler jo til dem som kjenner loven,) at loven har herredømme over et menneske den tiden det lever?

For den kvinnen som har en ektemann er ved loven bundet til sin ektemann så lenge han lever; men hvis ektemannen dør, er hun løst fra loven som bandt henne til ektemannen.

Hvis hun da, mens hennes ektemann lever, er gift med en annen mann, skal hun kalles en horkvinne; men hvis hennes ektemann dør, er hun fri fra loven; slik at hun ikke er en horkvinne, selv om hun har giftet seg med en annen mann.

På samme måte, mine brødre, døde også dere bort fra loven ved Kristi legeme; for at dere skal tilhøre eller skal bli gift med en annen, med ham som er oppstått fra de døde, for at vi skal bære frukt for Gud.

For da vi levde etter kjødet, . . . virket den syndige lyst, den som ble vekket ved loven, i våre lemmer slik at vi bar frukt for døden.

Men nå er vi frigjort fra loven, siden vi er døde fra det som holdt oss fanget; slik at vi tjener i Åndens nye vesen, og ikke i bokstavens gamle vesen.

24 Og nå la oss be.

25 Kjære Gud, vi har akkurat lest det vi tror er det hellige Guds Ord. Og det er hva vi tror, at ikke den minste bokstav eller en eneste tøddel på noen måte skal forgå fra Dette før alt er oppfylt. Og vi tror at vår Herre fortalte oss, i Åpenbaringen det 22. kapittelet, at, "Hver den som tar bort ett Ord fra Det eller legger ett ord til Det, den samme, hans del, vil bli tatt bort fra Livets Bok."

26 Og vi ser at, ved misfremstilling av dette Ordet, slik satan misfremstilte Det for Eva, gjorde at hun tvilte på ett Ord, kastet hele den menneskelige rasen inn i et fallent kaos. Bare ett Ord!

27 Så ser vi i midten av Boken, kom vår Herre og Frelser, og Han gav oss dette sitatet angående Det. "Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert Ord som går ut av Guds munn."

28 Så den alvorlige advarselen i den siste Boken, av Åpenbaringen av Jesus Kristus, "Hver den som legger til ett ord eller tar ett Ord bort, hans del vil bli tatt bort fra Livets Bok."

29 O Gud, vet, og ser hvor skrøpelige vi er, vet at vi går på de skjøre livets tråder, av dette dødelige livet (vet ikke hvilket tidspunkt vi kommer til å bli kalt til å svare i det Høye), la oss, O Herre, legge til side alt i vårt hjerte, alt i vårt sinn, og se rett til Ditt Ord, i kveld, og at Du skal komme og tolke Det med levende orakler. Gi det.

30 Må Din Ånd falle på oss og salve Ordet for våre hjerter, så vi kan gå herfra, denne kvelden, bedre mennesker enn vi er nå, så vi kan få en dypere innsikt i Jesus Kristus. Gi det, Herre, så vi kan forstå tiden som vi lever i, og Guds forberedelse for Sitt folk i denne tid; denne store, avgjørende, mørke tiden som vi nå lever i. Gud, salv oss, ikke bare taleren, men høreren. Og, sammen, la våre hjerter skjelve av Ditt Ord. "For frykten for Gud er begynnelsen til visdom." Gi disse ting, Far, for vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

31 Jeg ønsker å gi en tittel til disse få kommentarene som jeg skal gi her, og noen Skriftsteder som jeg ønsker å komme med rett etterpå, om Herren vil, til høsttakkefest Budskapet, til det usynlige, av, *Kristi Bruds usynlige forening. Kristi Bruds*

usynlige forening. Det høres ikke ut som et høsttakkefest Budskap. Men, et hvilket som helst Skriftsted, vi er takknemlige for Det hele.

³² Jeg er takknemlig til Gud, for å leve i denne tiden, i de avsluttende scenene i denne verdenshistorien. Jeg vet ikke. Hvis jeg hadde hatt et ord med i laget før verdens grunnleggelse, og hvis Gud hadde lagt frem hele programmet for meg, og sagt til meg, “Jeg—Jeg ønsker at du skal forkynne. Og nå hvilken tidsalder foretrekker du, å dra til jorden og forkynne?” Jeg ville ha valgt denne tidsalderen, for jeg tror dette er den gyldne tidsalder.

³³ Jeg ville sannelig ha likt å ha vært her i den tiden da Han besøkte jorden. Men, allikevel, tror jeg at akkurat nå er en større tid, fordi det er en tid hvor Han vil komme og ta folket som Han har forløst, nærmer seg oppstandelsen da alle de forløste vil komme frem. Hvilken fantastisk mulighet vi har, til å tale til et døende folk, stor tid! Vi fryder oss over den.

³⁴ Og vi vet at historien går mot slutten. Verdenshistorien vil snart være over, da skal vi trå inn i en ny dag, til det store Tusenårsriket. At, som en troende, tror jeg på... på et Tusenårsrike, regjere et Tusenårsrike med Kristus, ett tusen år på jorden; den fysiske tilbakekomsten til Herren Jesus, for å ta et fysisk folk, herliggjort, ved Hans rensende Blod.

³⁵ Paulus gir en illustrasjon her, i Skriften, om loven og nåden, og illustrerer det som ekteskap og skilsmisse. Dette avsnittet blir veldig sjeldent talt over, fordi det er, mer eller mindre, omhandler, liksom, ekteskap og skilsmisse. Men det omhandler også en større del av ekteskap og skilsmisse, om hvordan han prøver å sette i orden her at vi, som en—som en Menighet, ikke kan være gift med verden og med Kristus, på samme tid, og—og være legal og lovlydig i det noe mer, enn en kvinne kan leve med en ektemann mens hun har en levende ektemann. Og jeg har mine egne tanker om det, og jeg tror at det Bibelen sier er Sannheten.

³⁶ Nå, men jeg tror, også, etter det jeg vet, at det åpenbarer en av de store profetiske mysterier. Og jeg håper at Herren vil hjelpe oss, i kveld, når vi bringer ut dette til vårt ventende folk landet over.

³⁷ Det ble sagt, en gang (jeg leste, da jeg skrev notatene for dette, jeg—jeg kunne ikke huske helt nøyaktig hvilken bok det var i, men jeg—jeg er sikker på at dette er riktig), at (en av bøkene jeg leste om herr Moody, Dwight Moody, i Chicago; vi har en stor lyttende menighet i Chicago, også, i kveld), at, herr Moody, etter å ha lest Romerne 7, løp ut på gaten, og den første mannen han møtte, han sa til ham, “Kjenner du nåde?” [“nåde” er “grace” på englesk, og “Grace” er også et jentenavn—ovs.]

Og mannen svarte, “Hvilken Grace?”

Herr Moody sa, “Guds nåde.”

³⁸ Så, det begeistret ham så da han så hva, hvordan nåden hadde skilt oss fra loven, og hvordan, hvilken rolle nåden spilte. Vel, nå, alt jeg ønsker å gjøre, er når. . . Jeg har alltid sagt til folket, når jeg krysser grensen, på den andre Siden, ønsker jeg å reise meg og synge.

Underfulle nåde! Hvor skjønn den lyd,

Som frelste et vrak som meg!

Nåde, dyrebare nåde!

Mer om nåde å kjenne!

³⁹ “For av nåde er vi frelst; ikke ved hva vi kan gjøre.” Hva vi kan, hva enn vi gjør, er ikke tilregnet oss. Nåde er det som frelser oss. “Ved nåde er dere frelst, ved tro.”

⁴⁰ Må jeg få legge til denne Kvinnen, Nåde, må jeg få plassere Henne i Bibelen, også, kalt den utvalgte Frue, denne Fru Nåde som jeg skal snakke om. Du vet, Bibelen erklærer, sier, “Til den utvalgte Frue.” At, hvis du legger merke til at, “utvalgt” kommer fra ordet “utvalgte Frue.” Én Frue, iblant alle de andre damene, var utvalgt.

⁴¹ Slik, jomfruen skulle bringe frem Guds legeme, på jorden. Hun var en utvalgt kvinne. Gud valgte Maria.

⁴² Og, også, Gud har valgt en utvalgt Frue, som er Hans Brud. Hun er utvalgt. Jeg håper vi er lemmer av den, i kveld, over verden, over nasjonen, rettere sagt.

⁴³ Illustrasjonen her, viser forholdet med Brud til Kristus, den utvalgte Frue: og hvordan Hun skulle bli brakt til Ham; hvor Hun ville komme fra; og hvordan Hun ville bli brakt til Ham. Menigheten her, i illustrasjonen som vi har foran oss, er illustrert med en kvinne. Hvilket, en kvinne er alltid et bilde på Menigheten, fordi Menigheten blir sett på som en Brud. En Brud, Hun er Bruden til Herren Jesus, Guds Sønn.

⁴⁴ Alltid, hvis dere vil se, se på tilstanden og oppførselen til kvinner, og dere vil se hvor menigheten er.

⁴⁵ Nå, dette, noen av disse bemerkningene kan kanskje virke underlige for noen av dere, men det stemmer overens med Budskapet som jeg har fra Herren, som jeg prøver å bringe til folket. Skjønner? Legg merke til alt i det naturlige, hvordan det skjer, naturen, og legg merke til den. Det henger sannelig sammen med det åndelige, også.

⁴⁶ Nå, hvis du ser væremåten til kvinner i verden i dag, legg merke til væremåten til den verdslige menigheten i dag. Bare legg merke til det. Selvsagt, nå, der er også væremåten til den åndelige Bruden, Menigheten. Skjønner? Legg merke til Det, også. [Tomt spor på lydbandet—Red.] Fordi, den såkaldte naturlige, gjør krav på å være Bruden.

47 Nå, vær så snill og la meg igjen få si til den lokale forsamlingen. Ikke ta det ille opp nå. Jeg—jeg taler til hele landet rundt, til den, hva jeg tror, den utvalgte Frue. Så hvis det skulle være forkynnere her inne, som ikke er enige, vel, bare vær i ro en liten stund. Skjønner? Følg med. Bare lytt.

48 Legg merke til denne karakteren. Når du ser kvinner som bare går tøylesløst omkring, som bare gjør hva enn de har lyst til, se, menigheten gjør det samme. Legg merke til det.

49 Men følg med når, den åndelige Bruden, når Hun begynner å ha en vekkelse, når Hun begynner å komme tilbake og stiller Seg på linje med Guds Ord. Følg da med igjen, ser du, hvordan Skriftstedene, i den tiden, Det vil være et Budskap som farer frem for å få tak i Bruden, ta tak i Kvinnen, Utvalgte.

50 For, slik som verden, satan, forførelsen som forførte den første bruden, til å synde mot Gud, ved å tvile på Hans Ord. . .

51 Og nå, i dag, når vi ser den naturlige menigheten, i sitt intellektuelle evangelium, går lengre og lengre vekk fra Ordet, i sosialt evangelium; vi finner at verdens kvinner, på gatene, medlemmer av slikt, holder seg i den samme atmosfæren. Du kan ikke si noe til dem. De har mistet all sans for anstendighet, folket har det. Skjønner? Og det er på den måten menigheten har. Og du kan se den går rett til det felleskirkelige rådet, like så sikkert som noe i verden, og rett inn i Rom så fort de bare kan, ser dere, fordi det er profetert. Og der er hun. Det er hennes oppførsel.

52 Men se så igjen på den åndelige Menigheten, hvordan den gruppen mennesker, kalt ut, de Utvalgte, gjennom enhver vekkelse. I Martin Luther, det skjedde på samme måte i reformasjonen. Det skjedde det samme i John Wesleys tid. Det skjedde det samme da pinseveennene først begynte. De satte kvinnene rett tilbake i linje med Ordet, og deretter glir de bort. Der går hun rett tilbake inn i kaos. Men så på tiden da folket er klare for å komme på linje, kommer det et Budskap frem, og de stiller seg på linje med Det.

53 Luther var budbæreren for en tid, av rettferdiggjørelse, og Menigheten stilte seg rett på linje med det, noen av dem. Resten av dem fortsatte videre. Wesley kom med helliggjørelse, Menigheten stilte seg rett på linje med det. Pinseveennene kom med restaurasjonen av gavene, Menigheten stilte seg rett på linje med det, de Utvalgte på den tiden; og visnet så bort, gikk rett tilbake til denominasjonalisme og gikk rett ut med resten av dem, alle sammen hele veien ned.

54 Nå, men legg merke til, når folket begynner å prøve å komme på linje med Ordet, kommer det et ferskt Budskap fra Guds Ord, direkte til folket. Og de får tak i Budskapet og kommer på linje, hver gang. Det er bare i Guds. . . Vi har det.

55 Vi har familier. Enhver familie her inne har denne erfaringen. Noen ganger går alt fint for dere, i årevis. Så, plutselig, møter dere en periode der, vi sier det mange ganger her i sør, "Når det regner, så øser det ned," og alt går galt. Dere går gjennom en natt. Så er det en morgengry, så en natt. Alt går i kontinuitet.

56 Profeten, Paulus, sier her at en kvinne ikke kan gifte seg på nytt før hennes første mann er død. Hun kan ikke gifte seg på nytt så lenge hennes første mann lever; hun, ikke under noen omstendigheter, i det hele tatt. Hun må forbli alene så lenge hennes første mann lever. Og hvis hun skulle gjøre en slik synd, "skal hun kalles en horkvinne." Jeg snakker om det naturlige nå, for å sammenligne det med det åndelige. Hvis denne kvinnen begår en slik synd, så er hun merket, "en horkvinne," hvis hun har to levende ektemenn på samme tid. Derfor, har hun mistet, ved å gjøre dette, sine rettigheter til Gud og Himmelen, ved å gjøre så. Det har hun sannelig. Hun er en utstøtt fra Guds husholdning, i henhold til Skriftstedene som jeg nettopp har lest.

57 Det samme er menigheten, når hun prøver å blande læresetninger og denominasjon med Guds Ord. Hun kan ikke være gift med en denominasjon, og være Kristi Brud, på samme tid. Hun må være død for den ene eller den andre. Loven sier så, her. Det er mange lover i Guds Ord. Og det er Hans lov, Paulus snakker om det samme her. Hun kan ikke være gift med en menighet av verdslige læresetninger, og være Kristi Brud, fordi (hun) det ene er i motsetning til det andre. Nå, husk.

Sier, "Vel, vi tror *dette*, men vi tror ikke *Det*."

58 Hvis du er gift med Kristus, Kristus er Guds Ord. I Johannes Evangelium, det første kapittelet, står, "I begynnelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og det samme ble kjød og tok bolig iblant oss." Kristus var det levende Ord. Han var alltid Ordet. Han er fortsatt Ordet. Han vil alltid være Ordet. Han var bare manifestasjonen av Guds attributter, for Han var Guds Sønn.

59 Og en hvilken som helst sønn er attributtene til sin far, og på samme måte som du var i din fars gener, i kroppen til din far da han var en ung gutt, var du i ham. Men, han kunne ikke ha fellesskap med deg, fordi han kjente deg ikke. Men så, gjennom en mors grobunn, ble du brakt frem til jorden og kom i din fars bilde, da kunne han ha fellesskap med deg.

60 Og på samme måte var dere, Guds sønner og Guds døtre, før det til og med var en måne, stjerner, eller et molekyl. Dere var Guds sønner og døtre, for dere er bare den fysiske manifestasjonen av attributtene som var i Gud i begynnelsen. For, det er bare en form for Evig Liv, og det var deg, før. Du vet ingenting om det. Heller ikke visste du det da du var i

din jordiske far, men du er manifestert til . . . i hans bilde. I Guds bilde er du skapt, og du ble manifestert for Guds ære og fellesskap.

⁶¹ Og, derfor, like så sikkert som ditt gen måtte være i din far, før din naturlige fødsel, måtte ditt åndelige gen være i Gud, fordi du er et uttrykk av attributtene i Hans tanker, før verdens grunnleggelse. Riktig. Ingen vei utenom det. Det er riktig. Nå, nå legger vi merke til, da, at Livet er i deg, Guds Liv er i deg, fra verdens grunnleggelse.

⁶² Nå, nå, du kan ikke blande denominasjons læresetning med Ordet, fordi de er for mye i motsetning, til hverandre.

⁶³ Det er nøyaktig hva satan prøvde å gjøre med sin intellektuelle forståelse overfor Eva. Han sa . . . han innrømmet at Gud sa det, men han sa, "Så visst, du kommer ikke til å dø." Skjønner? Og de trodde det.

⁶⁴ Og det er hva læresetninger har gjort, i kveld. Denominasjon har atskilt folket fra Guds Ord. Sa ikke Jesus, da Han kom, "Dere, med deres tradisjoner, har gjort Guds Befalinger virkningsløse for folket"? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Og med våre læresetninger, har vi utestengt den Hellige Ånds fellesskap til å salve Guds Ord som er utlagt for denne generasjonen. Vi har atskilt folket slik, ved denominasjon, så de ikke kan ha en sjanse til å se Det.

⁶⁵ Nå, Gud, Han, enhver generasjon, legger Han til en ny del av Sin Bok. Det hele kommer sammen.

⁶⁶ Slik som min kropp ble bygd. Jeg er blitt fortalt at det startet i ryggraden, men var ikke bare ryggrad. Det gikk fra det til ribbein, og fra lunger, og til hender, og armer, og føtter, og så videre, og det ble til å bli den personen jeg er.

⁶⁷ Og på samme måte var Gud manifestert i begynnelsen. Og til slutt ble Han gjort kjent som Jehova, Gud Faderen. Så ble Han gjort kjent som Gud Sønnen, i Jesus Kristus. Nå er Han gjort kjent som Gud den Hellige Ånd. Den samme Gud, hele tiden, tre manifestasjoner av den samme—samme Gud.

⁶⁸ Nå, vi finner i dette, at, enhver generasjon, har Gud porsjonert ut Sitt Ord fra begynnelsen.

⁶⁹ Akkurat slik evolusjonen kom. Akkurat slik som det første Gud skapte, sannsynligvis, var . . . La oss si Han skapte plantelivet, først. Så skapte Han dyrelivet, deretter. Så skapte Han det menneskelige livet, deretter. På en måte en slags evolusjon, stiger høyere.

⁷⁰ På samme måte har det vært i Gud og Hans Menighet. Rettferdiggjørelse under Luther. Hellig- . . . Det trekker Hans Brud ut, nå. Han skaper Sin Brud. Rettferdiggjørelse under Luther; helliggjørelse under Wesley; og så videre, ser dere. Han, evolusjonen av Ånden blir gitt mer og mer, fordi Legemet blir bygd, kommer til Hodet, som er Kristus, Kristi Legeme.

⁷¹ Nå, Hun, som en kvinne, hvis Hun er gift med Kristus Ordet, kan Hun ikke være gift med en kirke denominasjon på samme tid, for Hun er bundet ved det. Hun skal . . . kan ikke leve med begge ektemennene på samme tid. De er i motsetning, til hverandre. En er Gud-sendt, den andre er menneskelagd, så de er i motsetning. Sa, "La et hvert menneskes ord være løgn; Mine være Sannhet." Gud sa det.

⁷² Like så mye i motsetning til hverandre, som loven var til nåden, som Paulus snakker om her. En må være død, for å få den andre. "Og hvis hun prøver å blande dem, skal hun kalles en horkvinne." Åh! Tenk på det. New York, Arizona, over nasjonen, tenk på det. Gud sa, "Hvis hun prøver å være gift med to på samme tid, skal hun kalles en horkvinne." Hvilken horkvinne kan komme inn i Himmelen? Vil Gud gifte Seg med en horkvinne? Sannelig ikke. Han ba oss om å ikke gjøre det. "Hun skal kalles en horkvinne."

⁷³ Så, hennes barn, hvis hun er en horkvinne, er hennes barn uekte. Uekte! Uekte i forhold til hva? Ikke til menigheten, men til Ordet. Hun er uekte. Hvilket bilde av dette i Åpenbaringen 3 her, av den siste dagers Laodikea tidsalder! Hvilken uekte gruppe! Hvilken denominell blanding! Lunkne, holder på og kaller seg kristne, og forneker Guds Ord, "Har en form for gudsfrykt, men forneker dens kraft," som profeten sa de ville være.

⁷⁴ Ekteskap er den eldste stiftelsen i verden. Ekteskap ble først utført, og stiftet, i Edens hage.

⁷⁵ En kvinne er betrodd visse karakterer som hun ikke må tilskitne. En kvinne er betrodd det. Det er ingen skapning på jorden lik en kvinne. Det er ingen hunnbikkje, det er intet hunnkjønn av noe slag, som er betrodd karakteren som en kvinne har.

⁷⁶ En kvinne var ikke engang i skapelsens begynnelse, fordi Gud visste at hun ville falle. Alle andre hunnkjønn kunne ikke begå utroskap. Hun er den eneste som kan begå utroskap. Hvis hun hadde blitt skapt som det originale, ville det ha vært motstridende med Guds store visdom. Skjønner? Hun ble skapt som et biprodukt av en mann.

⁷⁷ Men fordi hun ble plassert over på den siden, er hun også blitt gitt et hellig ansvar fra Gud, for frelse. Hun har fått egenskaper som hun ikke må tilskitne.

⁷⁸ Hvis hun forderver dem, er hun tilskitnet for livstid. Uansett hvor mye hun er tilgitt, kan hun ikke bli rettferdiggjort. Jeg vil berøre det om en liten stund. Har et Skriftsted på det, om noen få minutter. Hun kan bli tilgitt for sin tilskitning, men hun kan ikke bli rettferdiggjort i dette livet. Det er alltid med henne. Legg merke til nå. Hun er blitt gitt dette. Hun kan bli tilgitt, men ikke rettferdiggjort.

⁷⁹ Hennes kropp er gitt henne, et hellig ansvar fra Gud. Ingen hunnbikkje, ingen fugl, intet annet dyr, ingen annen skapning slik som det. Nei. Hun er den eneste. Ved det, er hun. . . Grunnen til at det er så hellig, hun skal bringe frem liv til jorden. Hennes kropp er grobunnen for liv, derfor er det grunnen til at hun er gitt dette hellige ansvaret.

⁸⁰ Nå her er hvor dere kanskje er uenige, mange, av dere teologer. Det er hva som tilskitnet hele den menneskelige rasen, den utroskapen i begynnelsen. Hennes grobunn ble fordervet. Hun brakte frem de tvillingene, Kain og Abel. En handling, to barn. Ransak Skriftene. Hm—hnh.

⁸¹ Legg merke til nå. Vi finner at hennes kropp er grobunnen, og derfor er det et hellig ansvar, å ikke tilskitne den. Nå, jeg taler nå, bringer dette frem som en illustrasjon, for å vise dere hvor Menigheten står. Jeg taler ikke om dere kvinner. Hva enn du er, det er mellom deg og Gud, eller dere menn. Men jeg taler om Menigheten og Kristus.

⁸² Nå, dette er gitt til henne, for å bringe frem liv som bare Gud Selv kan gi. Hennes ektemann kan være sædbæreren, men Gud må produsere livet. Det er riktig. Det må komme. Alt liv må komme fra Gud. Et hvilket som helst liv må komme fra Gud. Det er forvrengt, og det er det som gjør det syndig, men liv må komme fra Gud. Han er livets Opphavsmann. Nå hun har et hel- . . . en . . .

⁸³ Jeg ønsker å nevne tre ting her som hun ikke må komme bort fra. Nå, jeg taler, tenk på menigheten når jeg taler dette til den naturlige kvinnen, som Paulus gjør her, i 7. kapittel av Romerne.

⁸⁴ Hun har et hellig dydsansvar som er overgitt henne av hennes Herre, en spesiell dyd. Ikke noe annet er i besittelse av det utenom en kvinne. Riktig. Det er overgitt henne av Gud. Hun må ikke tilskitne den dyden.

⁸⁵ Hvis hun allikevel gjør noe galt, må hun bekjenne det til sin ektemann før han tar henne, og gjøre det rett. Slik som menigheten som var gift med loven, også må komme fremfor Kristus, før det andre giftemålet. Hun må bekjenne det. Hvis hun ikke gjør det, og hun lever med sin ektemann i ti år og så bekjenner det, har han rett til å skille seg fra henne og gifte seg med en annen kvinne. Det er Skriften. Hor er å leve urent.

⁸⁶ “Josef, frykt ikke, for å ta til deg Maria din hustru, for det som er unnfanget i henne er av den Hellige Ånd.” Han tenkte på å skille seg fra henne i stillhet, ser dere, etter at han allerede var forlovet med henne. Når du er forlovet med henne, slik Gud ser det, er du gift med henne.

⁸⁷ Legg merke til nå. Hun har et hellig dydsansvar som er gitt henne, betrodde henne av Herren. Gud gav henne den dyden. Akkurat som det var i Edens hage, kan hun si “ja” eller “nei.” Hun har et hellig ansvar av kvinnelighet som er overgitt henne,

som hun ikke må krenke. Den kvinneligheten jeg snakker om her er hennes oppførsel, hennes karakter rundt menn. Lar ikke hver mann . . .

⁸⁸ Ser på disse skjermene og ser disse filmstjernene kysser, og klemmer, og griser, og omkring, disse kvinnene. En kvinne som gjør det, er av en dårlig karakter. Hun kan være anstendig, på andre måter. Men, ser dere, i hennes hjerte. . . Når, de kjertlene, sex-kjertlene, er i leppene. Når en mann kysser en kvinne, har han faktisk, potensielt, drevet hor. Sex-kjertler er i kvinnens lepper og i mannens lepper. Han kunne kysset henne på hånden, det ville ikke blandes gjennom deres sex-kjertler. Men sex-kjertlene er i leppene. Og se alt dette tullet i Hollywood i dag, av all denne grisingen og elskingen rundt med kvinner, og så videre, og små jenter ser på alt det. Ikke rart vår moral er råtten og fordervet, og skitten, ser dere, fordi det settes foran barna. Det er riktig. Det vil være på den måten i den siste tid.

⁸⁹ Tenk nå på menigheten. Hun kysser og griser, og blander seg med alt annet enn Ordet, tillater djevelen, og utdanning og vitenskapelige undersøkelser, og så videre.

⁹⁰ Når, vitenskapelig, utdanning, alt, er absolutt i motsetning til Gud. Hele systemet av sivilisasjon som vi har nå er absolutt antikrist. Utdanningssystemet er antikrist. Sivilisasjonen er antikrist. Det er imot Gud. Du sier, "Imot sivilisasjon?" Gud vil ha en sivilisasjon, en av disse dagene, som ikke vil ha noe død i seg. Denne moderne sivilisasjonen kom ved satan. Jeg vil bevise det for dere, om Herren vil, i kveld, ut fra Bibelen. Alle disse tingene er av satan. Vår nye sivilisasjon vil ikke ha noe av dette i seg.

Hun har denne hellige kvinneligheten.

⁹¹ Ikke rart at menn oppfører seg sammen med kvinner slik de gjør, det er fordi kvinner oppfører seg overfor menn slik de gjør. Hun viser karaktertrekkene sine her ute med et par shorts på, og tetsittende, og mannsklær og slikt, ute på gata, vrikker rundt. Uansett hva hun sier, hun kan være så anstendig for sin mann som hun kan få blitt, men, i Guds øyne, "Er hun en horkvinne." "Hver den som ser på en kvinne for å begjære henne har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte." Og hun presenterte seg selv til å være det.

Og det er nøyaktig det menigheten har gjort med verden.

⁹² Legg merke til. Det er overgitt henne: hellig dyd, hellig kvinnelighet, og så hellig morsrolle, hedre sin mann.

⁹³ Bare se i dag. I noen byer, mange byer, har de til og med store fester i såkalte foreninger, kirkemedlemmer, også. Legger hattene sine på gulvet, og de drikker seg alle fulle og kaster nøklene sine oppi dem. Hver kvinne går og plukker opp en nøkkel av hatten, til den mannen hun vil leve med gjennom

helgen. Alle slags slike fester! Hvilket, jeg har så mye å si om dette, om Herren vil, men jeg har ikke tid til å gå inn i det. Slik en skittenhet!

⁹⁴ Og menigheten er like så ille, riktig, driver hor med alt, og hun har ikke noe med å gå inn i. Hun skulle stå med Ordet.

⁹⁵ Bygninger er helt i orden. Sykehus er helt i orden. Alle disse andre tingene er helt i orden. Utdanningssystemer, det er helt i orden. Vi må leve her, må lese, skrive. Det er en av ordningene.

⁹⁶ Slik som, det ikke var meningen at vi skulle ha på oss klær, i begynnelsen. Jeg vil tale over det, senere denne uken, om Herren vil. Men vi må ha på oss klær fordi Gud gav oss klær. Men, i begynnelsen, trengte vi dem ikke. Vi var tildekket.

⁹⁷ Nå er hun tildekket for sin synd. Hun vet ikke engang at hun synder, ser dere, som hun var da. Ved. . . Nå er hun tildekket av djevelen; da var hun tildekket av Gud. Det er forskjellen.

⁹⁸ Nå finner vi ut at hun er gitt dette hellige ansvaret som hun ikke må krenke: av kvinnelighet, oppførsel, ha sin karakter, oppdra sine barn, være ærbar for sin mann.

⁹⁹ Nå til dags, bryr de seg ikke noe mer om det enn noe annet i verden. Du burde ha sittet på kontoret mitt en gang og sett menn ha med seg konene sine, der de prøver å få det rett med Gud og bekjenner om alle mennene de har levd med, og alt mulig annet, etter at de ble gift. Åh, du sier, "Det er. . ." Nei. Det er pinsevenner. Mh—hmh. De andre vil ikke komme. Så det er. . .

¹⁰⁰ Jeg taler om hvordan det kan komme bort, når du begynner å blande deg med verden, menigheten, og alle motene og ting som vi har. Vi er ikke mer lik den originale pinsen var enn dag er fra natt. Vi har glidd vekk et eller annet sted, inn i et mørkt kaos et sted, og er fortapt.

¹⁰¹ For et hellig ansvar! For et ansvar for en kvinne! Ser dere nå hvorfor hun er et bilde på Menigheten, som har det samme ansvaret. Som en kvinne har et hellig ansvar overfor sin morsrolle, overfor sine dyder, overfor sin mann, har Menigheten et hellig ansvar overfor bønn og overfor Ordet, og overfor Kristus, akkurat det samme som kvinnen har.

¹⁰² Og som en kvinne forsvinner med en annen mann; når menigheten går av sted med disse institusjonsprogrammene, og bygningsprogrammene og skolene, og så videre. Jeg har ikke noe imot dem. De er helt i orden. De tjener sin hensikt. Men de er ikke. . .

¹⁰³ Jesus sa aldri, "Gå, og lag skoler." Han sa, "Forkynn Ordet."

¹⁰⁴ Det er der de forsømmer Det. Ikke lag institusjoner, sykehus, og så videre. De er helt i orden, men det er ikke Menighetens oppgave. Deres oppgave er å forkynne Evangeliet,

men vi har gjort alt annet enn det. Og vi har glidd bort, akkurat som satan gjorde, og blandet det opp med noe Evangelium, med noe annet, og noe annet, inntil det har blitt en sammenblanding av ingenting. Fordervelse, til og med vår hele, den hele verden! Følg med på tendensen i verden.

¹⁰⁵ Leste *Reader's Digest*, her for ikke lenge siden, hvor unge jenter går gjennom sin menopause, og menn, overgangsalderen, mellom tjue og tjue-fem år gamle. De går gjennom midtlivsalderen. Fordervelse, (hvorfor?) på grunn av vitenskapelige forsøk med mat og slikt som er brutt ned, vekk fra de naturlige tingene vi skulle putte i kroppen vår. Vi er ikke annet enn en flokk av døende fordervelse.

¹⁰⁶ Nå, det er hva menigheten er, også. Den er i den samme tilstanden.

¹⁰⁷ Hun er et bilde. Hun har de samme dyrebare dydene ved Ånd, gitt til Henne, for å bevare Ånden og Ordet, og aldri drive hor med noe i verden eller noe som helst. Forbli jomfru overfor Ordet, slik en kvinne skal holde seg ren overfor sin mann. Det er et hellig ansvar, å ære Hennes Herres Ord over enhver menneskelagd læresetning, visdom, denominasjon som finnes. Menigheten er gitt den tilliten.

¹⁰⁸ Hvis de sier, "Vel, min menighet . . ." Jeg bryr meg ikke om hva din menighet tror. Hvis det er i motsetning til Guds Ord, hold deg vekk fra det.

¹⁰⁹ Bibelen sier, "Jesus Kristus er den samme i går, i dag, og for evig." Markus 16 sier, "Disse tegn skal følge dem som tror." Hvis en menighet forkynner ulikt fra Det, gjør ikke du. Dø du til den tingen. Bli født på ny, inn i Guds Ord. "Gå dere ut i all verden og forkynn Evangeliet for enhver skapning." Det var så langt Det skulle gå. "Disse tegn skal følge dem som tror, i hele verden, og enhver skapning som vil tro." Ser dere hvordan vi har kommet bort fra Det? Ja visst. Men Hun er ansvarlig overfor Det.

¹¹⁰ Men se nå hvorledes, Hollywood, har tatt de anstendige tingene fra våre kvinner.

¹¹¹ Jeg står her og ser på en kjær gammel kvinne, søster Schrader, mange av kvinnene her, og bak, og søster Moore her borte, de eldre kvinnene som husker noen få år tilbake. Hvis moren deres, eller dem selv, ville ha gått ut på gatene, på den måten noen av disse kvinnene går i dag, kirkemedlemmer, ville de ha stengt kvinnen inne for å være sinnssyk. "Hun glemte å ta på seg skjørtet sitt." Vel, hvis det var sinnssykt da, er det sinnssykt nå.

¹¹² Vel, hør her, hele verden beviser at det er sinnssykt. Se på mordene og ting som skjer nå i verden. Skjønner? Galskap!

¹¹³ Det hele skjer for å oppfylle Åpenbaringene. Vi kommer kanskje til det, denne uken. Hvor, disse grufulle tingene, de er ikke naturlige. Det er åndelige ting, som får folk til å rope om at klippene og fjellene, og alt annet, må falle på dem.

¹¹⁴ Den fullstendige, totale galskapen denne verden vil gå inn i, straks, den er nesten der nå. Ja, du ser fottrinnene av den. Der er den. Den—den marsjerer rett ut på gaten, rett ned kirkebenkene, total galskap, gjør ting som et sivilisert menneske ikke ville tenke på å gjøre.

¹¹⁵ Se hva Hollywood har gjort med kvinnen. Se hvordan det er. Det har berøvet de hellige dydene fra kvinnen. Videre og videre, kunne vi gå. Skjønner?

¹¹⁶ Alt dette mistet hun. Hvordan gjorde hun det? Fordi det var et svakt instrument kalt menigheten, slik det var i Edens hage. En listig person, djevelen, gikk inn i menigheten akkurat som han gjorde i Edens hage, og forførte henne inn i det. Hun er forført. Kvinnen tenker; hun mener ikke å gjøre noe galt.

¹¹⁷ Eva mente ikke å gjøre noe galt. Det var ikke med vilje. Men hun. . . Bibelen sier, i Andre Timoteus, Første Timoteus 3, "Hun ble forført." Og *forført* er ikke når du gjør det med vilje. Det er når du er forført til å gjøre det.

¹¹⁸ Og det er helt nøyaktig det som har skjedd i dag. Hun er blitt forført, av fjernsyn, av ukeblader, av disse menneskene, disse, alle disse fine tingene som de gjør, ute på gaten. Moderne jenter, de kikker i ukeblader og de ser på bilder. De ser på gaten. De ser klærne i butikkene. Hvordan satan, det store helvetes instrument, har kommet ned iblant folket og forført dem inn i disse tingene! Og kvinnen tror hun er helt i orden. Og hun er død og vet det ikke. Hun er langt fra Gud. Ser dere hvordan hun mistet alt dette, og hvor listig det var?

¹¹⁹ I dag, vil jeg at du skal legge merke til. Jesus talte om det. Også, hvis du ønsker å lese det, Jesus nevnte at dette ville skje (Visste du det?) i Hans siste timer, rett før Hans korsfestelse. La oss bare lese det, Lukas, det—det 23. kapittelet, og bare for et øyeblikk, som en søndagsskoletime. Begynner med det 27. verset, jeg tror at jeg skrev det ned her. Jesus går til Golgata. Lytt mens jeg leser det. Ja vel. Lukas 23:27, jeg tror, det er der vi har det. Notatet mitt sier så. Ja. Her er det.

Og en stor folkemengde fulgte ham, og . . . kvinner, som også sørget og klaget over ham.

Men Jesus snudde seg til dem og sa, Jerusalems Døtre, gråt ikke over meg, men gråt over dere selv, og over deres barn.

For, se, dagen—dager skal komme, . . . da de skal si, Salige er de ufruktbare, og det morsliv som aldri har født, og de bryster som aldri har gitt die.

¹²⁰ Tenk, i dag, en vanære for henne å få et barn. Skjønner?

Da skal de begynne å si til fjellene, Fall over oss; og ha- . . . og til haugene, Dekk oss.

For dersom de gjør slik med den grønne skogen, hva skal de gjøre med den tørre?

¹²¹ Snakker om den tiden da kvinner ikke lenger ønsker barn. De vil ha en hund eller en katt, eller noe lignende, men hun ønsker ikke barn lenger. Hvorfor? “Hun er gamle Mor Hubbard hvis hun får et barn.” Skjønner? Hun vil ikke. Det er—det er bemerkningene fra Hollywood. Det vil ikke at hans kvinne skal være en gammel Mor Hubbard. Så hun, han får utført en operasjon på seg selv eller henne, en, som vil hindre dem fra å få barn. De vil ikke ha noen barn.

¹²² Jesus talte om det. Og hva sa Han? “På den tiden vil de begynne å rope om at klippene og fjellene må ‘Falle over oss.’”

¹²³ Hun vil praktisere fødselskontroll, så hun kan gå på fester. Hun kan ikke plages med en baby som hun må amme. “Det vil ødelegge figuren hennes. Når hun er gravid, vil det, det vil ødelegge figuren hennes. Hun vil ikke se ut som hun pleide å gjøre.” Og mannen hennes, er uvitende nok til å la henne gå på den måten. Hun vil ikke gi ham et barn.

¹²⁴ Jesus talte om det. Og Han sa, at, “Da de gjorde dette, på den tiden vil de begynne å rope at klippene må falle over dem.” Det er Herrens Komme.

¹²⁵ De betaler store pengesummer for katter, hunder, å være mor for. Det er riktig. Hun må være mor for noe, fordi det er en Gudgitt natur i henne.

¹²⁶ Jeg legger merke til. Jeg jakter på stort vilt. En stor bjørn på høsten, når hun har paret seg med hannbjørnen, har hun fått unger som da er født. De er ganske store bjørnunger, veier kanskje hundre pund eller mer. Hun får dem til å stikke av og å ligge i vinterdvale for seg selv, fordi hun skal bringe frem noen flere unger. De er født i februar. Bjørnen vet ikke noe om det.

¹²⁷ De er født i små sekker. Hvordan Gud får dem til å åpne de små sekkene, selv, små . . . som små cellofansekker. De leter seg frem. Moren deres sover dypt. Hun har ikke spist noe siden oktober, og dette er februar. De kommer bort og ammer fra henne frem til midten av mai.

¹²⁸ Så når hun ser ungene sine, er de ganske store bjørnunger, veier kanskje femten, ti eller femten pund hver. De har ammet fra henne. Hvordan hun får melken, det er Guds idé. Hun lever, selv, og produserer melk for ungene.

¹²⁹ Og så hvis hun ikke blir drektig, og hun ikke får noen unger, vil hun lete opp de fra året . . . fjorårets unger, og er mor for dem hele sommeren gjennom, fordi det er et Gudgitt instinkt. Hun må være mor for noe.

¹³⁰ Og hvis en kvinne ikke vil ha en baby med sin mann, vil hun ta en hund eller en katt, eller noe. Hun må være mor for noe. Det er en natur. Men å bære frem et barn for sin mann, og

oppdra det til Guds tjeneste, det er fullstendig utenfor hennes linje. Hun skulle. Åh, hun ville. . . Åh, hun ville bli så vanæret, hvis hun gjorde det, av sitt syndelskende fellesskap av denne 1965 typen av kvinner.

¹³¹ Et sant bilde på den moderne menigheten i dag! Heller ikke vil den moderne menigheten ha noen av disse her, skrikende, ropende, tungetalende, Apostlenes Gjæringer 2:38 barn rundt seg. Ja. Ja. Skjønner? Ja. Hun vil ikke ha noen av dem som hylar, og gråter, og roper, "Amen! Halleluja!" Ja, et slikt barn ville øyeblikkelig ha kastet henne ut av hennes denominaasjon. Hadde de en som det i en av menighetene, ja, så ville de ha kastet henne ut ganske raskt.

"Hvordan kan dere godta at noe slikt som dette for holde på?"

¹³² Så, dere ser, hun er befruktet med noe, for hun bringer frem medlemmer hele tiden. Men hun vil ikke ha noen av dem skrikende, ropende, plaprende, Apostlenes Gjæringer 2:38, ynkelige skapningene som hun mener de er. Det ville så visst gjøre henne brydd. Det ville ruinere henne og hennes utdannede, etiske, vitenskapelige foreningsmenighet som hun tilhørte her. De ville ha kastet henne ut, på det neste rådsmøtet. Hun kan ikke ha det. Så hun ønsker ikke å bli befruktet med Ordet, fordi det er det eneste slags barn som Ordet kan bringe frem.

¹³³ Født av Guds Ånd, det har Guds Ånd i seg. Ikke noe intellektuelt kirkemedlemskap og læresetningsaktig, bobfrisyre, sminket ansikt; det er ikke noe slikt som det i noe av Det. Du finner ikke det i Guds Ord. Du finner et gammeldags, helliggjort, Hellig Ånds-fylt barn, født av Guds Ånd, som hylar, skriker, roper, priser Gud.

¹³⁴ Det er helt og holdent utenfor hennes rekkevidde. Hun vil ikke ha Det. Åh, nei, sir! Nei, så visst ikke. Hva gjør hun så? Hun bringer så frem et par, ansiktsmalte, shortskledd, Jesabel-forenings, uekte "katter," kaller de dem, tror jeg det er. Skjønner? Jeg tror de kaller det katter. Skjønner? "Se på den katten som går der," sier de, eller noe sånt, vet dere.

¹³⁵ Hun ble født, eller gift, knyttet til sin første ektemann, den første Adam, ved den utro hustruen, Eva, Adams første hustru. Du sier, "Utros?" Det var hun virkelig. Men, åh, hun påstår at denne Adam, denne første Adam, er død. "Åh, ja visst, han døde for lenge siden. Jeg er gjenfødt, igjen," sa hun, "og jeg er så visst gift med den Andre Adam, Kristus, Ordet."

¹³⁶ Hvordan? Legg merke til hva hun elsker. Følg med på hennes elsker, om du vil se hvem hun elsker. Ordet sier *Dette*, men hun sier, "Min menighet sier *dette*." Så hvem elsker hun? Hvem er hennes ektemann? Hennes egne frukter beviser hva hun er. Helt riktig, viser hva hun er. Legg merke til. Hun var født, først, til Adam, for det var hennes naturlige fødsel.

Skjønner? Og hun forlot aldri det. Det er en elsker av verden. Hun påstår at hun er født for andre gang, til Kristus. Men hennes elsker, legg merke til det, er Adam, fremdeles, fordi hun elsker verden.

¹³⁷ Og en annen—annen ting, legg merke til hva slags barn hun bærer frem. Det forteller hvem som er pappaen deres, om det er den første Adam eller Andre Adam. Hvis Menigheten bringer frem et barn av den Andre Adam, oppfører han på den Andre Adam måte, slik de gjorde på Pinsefestens Dag. Det er den virkelige ekte Andre Adams barn. Skjønner? Riktig. Deres natur er som hans og hennes. Ja, sir. Hennes døtre, malt fjes, bob frisyre, har på seg mannsklær, langbukser. Bibelen sier at hun “ikke skal gjøre det.” Hun klipper håret sitt. “Det er en vanære for henne.”

Du sier, “Hold munn, om det.”

¹³⁸ Det er hva Ordet sier. Jeg bare peker ut naturen. Det er hva hun gjør.

¹³⁹ Hennes sønner, hennes sønner født av henne, stoler på utdanning, skoloring, en eller annen Bibelskole, såkalt, et eller annet stort fakultet som skal ha bestått i lang tid, klekker dem ut, på en slags utklekkingsmaskin-måte. Denominasjon-søkere, religiøse Kain-aktige, like så uekte overfor Ordet som Kain var; riktig, like så uekte som Kain var, ja visst, denominelle-søkere. Ser dere hva det er?

¹⁴⁰ Gud organiserte aldri en denominasjon. Han har alltid vært imot det. Hans Ord er imot det.

¹⁴¹ Men de holder helt fast på det, så dere ser hva de bringer frem. Det viser hvem deres pappa og mamma er. Riktig. Riktig. Like så uekte som Kain var. Det var den slags barn han brakte frem fra Eva. De kom bort fra Ordet, da se hva hun frembrakte. Det er helt nøyaktig hva menigheten har frembrakt, den samme tingen.

¹⁴² Kan bevise det for dere, ved Ordet, at det var der utdanning og sivilisasjon kom, gjennom Kain. Det er helt riktig. For de hevder...Men de—de hevder å være Guds sønner, men de er denominasjons-avlet, denominasjons skole-skolert, alt mulig annet. Det er helt riktig. Listig, smart! Du store! Det samme var slangen, deres far. Riktig. Like så listige og vitenskapelige predikanter som det Kain var. Skjønner? Det er nøyaktig den samme tingen.

Du sier, “Broder Branham, er det sant?”

¹⁴³ Slå opp i 1. Mosebok 4:16 og se der. Gå tilbake her i 1. Mosebok 4:16, bare et øyeblikk, du vil finne ut hvordan det skjedde.

Og Kain gikk . . . fra Herrens nærvær, og slo seg ned i landet Nod, øst for Eden.

Og Kain levde med sin hustru; og hun ble med barn, og fødte Hanok: og han bygde en by, og kalte opp byen, etter . . . sin sønn, Hanok.

¹⁴⁴ Videre ned til Tubal, videre ned, for de begynte, ble designere av instrumenter, musikk, og så videre. Sivilisasjonen kom ved Kain, riktig, bygde byer, instrumenter. Vitenskapsmenn kom ved Kain, slangens sæd. Legg nå merke til det 25. verset.

Og Adam hadde samliv med sin hustru på ny;

¹⁴⁵ Nå, han hadde samliv med henne én gang og hun fikk to barn. Ransak Skriftene. Hun fikk Kain og Abel. En handling, og to barn. Du sier . . .

¹⁴⁶ De fortalte meg, for ikke lenge siden, at det ikke kunne være, skje. Vi har en sak i Hollywood. Hollywood? Vi har en sak i Tucson akkurat nå, oppe i retten. En kvinne fødte et farget barn og et hvitt barn, på samme tid. De sa hun ikke kunne gjøre det. Hun kan ha to forplantningsdyktige egg, også. De har det oppe i retten akkurat nå. Jeg vet hunder kan gjøre det. Dyr kan gjøre det. Og hun hadde der, den hvite mannen sa, "Jeg vil forsørge mitt eget barn, men ikke ham."

¹⁴⁷ Og kvinnen bekjente. Hun hadde levd med sin ektemann den morgenen, og den fargede mannen den ettermiddagen. "Hvis det er innen," legen sier, "innen et tidsrom på tjue-fire timer, vil det skje hvis det er et annet forplantningsdyktig egg der." Og der gjorde hun det.

¹⁴⁸ Og det er nøyaktig hva som skjedde her. Kain den . . . satan, den morgenen, ved slangen; og Adam, den ettermiddagen. Da hun . . . Og hun fikk to barn.

Nå, Adam hadde samliv med sin hustru på ny (den andre gangen); og hun fødte en sønn, . . .

¹⁴⁹ Husk, det er ingen steder i Bibelen som sier at Kain var Adams sønn. Står, "Han var av den onde," ikke Adam, "djevelen."

. . . hadde samliv med sin (den andre gangen); og hadde samliv . . . og hun fødte en sønn, og kalte ham Set: For Gud, sa hun, har utsett . . . (Det var ikke den ekte Sæden) . . . utsett for meg en annen livsfrukt i stedet for Adam, som Kain drepte. Så . . .

Og Set, fikk også en sønn; og han kalte ham Enosj: og da begynte menneskene å påkalle Herrens navn.

¹⁵⁰ Ikke ut fra Kains, den generasjonens slektsledd, men ut fra Sets slektsledd.

Så, "Kain er den onde." Der kom slangen.

¹⁵¹ Legg nå merke til. Bibelen sier tydelig her, at, "Hennes første ektemann må være død," ikke bare skilt fra. Han må være død.

¹⁵² Jeg er akkurat ferdig med å tale over *Ekteskap og Skilsmisse*, og dere vet alle sammen om det. Jeg taler ikke nå, bare, til denne forsamlingen her, men ut over hele nasjonen. Ja vel. Nå ser dere hva som skjedde der, i *Ekteskap og Skilsmisse*. Da det...?..De Syv Segl ble åpnet, det brakte frem den virkelige Sannheten om det.

¹⁵³ Så, for å være gift med den Andre Adam, Kristus, Ordet, må du atskille deg selv ved død, fra din første denominelle ektemann, for det er ikke én av dem som kan ta hele Guds Ord. Bare vis meg hvor den ene er. "Åh," sier du, "min." Og den andre karen sier hans, også. Sett dem sammen, og du vil finne ut at dere begge tar feil, så snart dere danner en denominasjon. Les Åpenbaringen 17. Så, dere ser, dere må være døde fra den tingen.

¹⁵⁴ Nå, jeg taler ikke til denne lokale forsamlingen. Jeg taler i det store og hele til hele nasjonen. Du må være død fra din første ektemann. Hvis du er forenet med Kristus og fortsatt gift med en denominasjon, er du en horkvinne. Du er Laodikea.

¹⁵⁵ En Menighet over hele nasjonen, vi følger Jesus Kristus, Ordet. For å være i Bruden, må du være gift på nytt med Guds Ord, som er Kristus. "I begynnelsen var Ordet; Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss."

¹⁵⁶ Så lenge du holder deg til menneskers tradisjoner ut ifra denominasjoner, er du i Guds Ord, kalt, "en horkvinne." Så lenge du er en denominell troslære-søker, tilhører en denominell menighet som fornekte Ordet, er du "en horkvinne," det sier Bibelen.

¹⁵⁷ Jesus sa, "Du kan ikke tjene to guder på samme tid. Du tjener enten Gud eller mammon." *Mammon* er "verden." "Den som elsker verden, eller tingene i verden, i ham er ikke engang Guds kjærlighet." Guds Sæd kan ikke være i ham på samme tid (Guds kjærlighet) som kjærligheten til verden er der. Når Guds Sæd virker gjennom deg, er det Guds Ord. Kjærligheten til verden kan ikke være der inne på samme tid. Nå hvor er det korte håret, og shortsene, og de sminkede ansiktene? Nå hvor er det?

¹⁵⁸ Du kan ikke være dydig for Kristus, Guds Ord, og tjene en menneskelagd denominasjon på samme tid. Det er i motsetning til Ordet. Sier Paulus her. "Hvor da?" Romerne 7.

¹⁵⁹ Heller ikke kan du bære frem Guds sønner, av Hans Ord, til denne uekte denominelle gruppen. Du kan ikke gjøre det. I utklekkingsmaskinen din, kan du ikke bringe frem en Guds Ordsønn. Jeg taler til menigheten. Men allikevel utgir du deg for å være veldig religiøs. Det samme var Kain, den prostituerte Evas sønn, veldig religiøs, bygde altere og ofret offer, og betalte tienden sin og gjorde alt som en hvilken som helst annen religiøs mann ville gjøre. Men han manglet å holde det Ordet. Han manglet å ha åpenbaringen.

¹⁶⁰ Og åpenbaringen er den eneste tingen, åpenbaringen av Ordet. Hva er . . . Hva er en åpenbaring? Jesus sa, "På denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet, og helvetes porter kan ikke seire over Den." Tro er en åpenbaring; fordi Tro har blitt åpenbart for deg.

¹⁶¹ "Abel, ved Tro, ofret ved åpenbaring (Tro), ofret til Gud et mer velbehagelig offer enn det fra Kain."

¹⁶² Kain trodde de spiste epler. De har fortsatt den tanken, men det var ikke det. Det var utroskap, slangens sæd. Og der da de Syv Segl ble åpnet, erklærte det dét og beviste det. Boken min er nylig kommet ut om det. Jeg tror vi fikk ett tusen her nå. Skjønner? Legg merke til. Det er etter Skriften, fra 1. Mosebok til Åpenbaringen.

¹⁶³ I endens tid, kommer begge trærne til og beviser seg selv. Her er vi, nå dag, Laodikea og Bruden, så klart og vakkert som det kan få blitt i Skriften, og rett foran ansiktene deres. "Du kan ikke tjene Gud og mammon." Du kan ikke være en dydig Bibeltroende kristen og slutte deg til de denominelle sakene. Du kan bare ikke gjøre det samtidig. En er nødt til å være død, og la den andre leve.

¹⁶⁴ Heller ikke kan du bære frem Guds Ordsønn. Heller ikke kan menigheten bringe det frem. De vil ikke ha noen av de, skrikende barna, som roper og taler i tunger, og alle de tingene. De, du kan ikke gjøre det i en denominell menighet. De vil ikke ha deg. De bringer dem ikke frem på den måten. De tar dem opp og håndhilser på dem og sier, "Hvis du tror, har du Det. Så lenge du setter navnet ditt i boken, er det alt du trenger å gjøre." Skjønner? Det er—det er uekte barn overfor Ordet, utgir seg allikevel for å være religiøse.

¹⁶⁵ Så, befruktet med satans visdom og kunnskap, har menigheten blitt! De sender folkene sine bort til skoler, for å lære hvordan si "amen" på rett måte. De lærer dem hvordan si alt dette, og være veldig intellektuelle. Hva er det? Det er befruktning av djevelen. Hva befruktet satan Eva med? Å tvile på Ordet, for det intellektuelle, intellekt, og det ødela hele skapningen. Det er nøyaktig hva hun har gjort med Ordet i dag, menigheten. Hun har befruktet seg selv med Bibelskoler og fakulteter, og slike ting, lesing, skriving, regning, og de vet ikke noe mer om Gud enn en hottentott ville vite om en egyptisk natt. De kjenner alle sine læresetninger, sine bønnebøker, og alt mulig annet, men vet ingenting om Gud.

¹⁶⁶ De vet når Ordet er stadfestet, når Gud talte der tilbake og porsjonerte ut Sitt Ord til hver generasjon ettersom de kom. Her kom Noah, og han talte i den generasjonen.

¹⁶⁷ Nå, hva om Moses hadde kommet, og sagt, "La oss bygge en ark"? Han ville ha vært helt ute av mote. Men han var en profet. Han hadde Guds åpenbaring.

168 Gud stadfestet det for å være Sannheten. Han førte barna omkring, Israel ut, og viste Ildstøtten foran dem, og stadfestet profeten; og sa helt nøyaktig hva Han ville gjøre, og Han gjorde det.

169 De sa, “La ikke Gud tale. La Moses tale, for at vi ikke skal dø.”

170 Han sa, “Jeg vil ikke tale til dem mer på den måten, men Jeg vil oppreise profeter til dem, og de vil tale.”

171 Der stod Jesaja stående der, sa, “En jomfru skal bli med barn.” En mann som ham i en tid da . . . Hvordan kan en jomfru bli med barn? “En Sønn er oss født: et Barn er født, en Sønn er gitt. Hans Navn skal være: Rådgiver, Fredsfyrste, Mektige Gud, den Evige Far. På tronen til Sin far, David, vil Han regjere. Det vil ikke være ende på Hans Rike.” Hvordan skal dette skje? Han visste det ikke. Han bare talte hva Gud sa. Det er utenfor enhver forestilling, intellektuelt. Det er utenfor enhver vitenskapelig undersøkelse. Det er Guds Ord.

172 Nå skolerer vi seminarstudentene våre i all mulig slags Bibelteologi og slike ting, menneskelagd teologi, det har en flokk med menigheter helt nøyaktig en Laodikea, slik Gud sa det ville bli. Åh, du! Når jeg ser på det, får det meg til å skjelve. Befruktet med intellektuelle forestillinger! Du må være høyskoleutdannet før du i det hele tatt kan komme inn. Du må ha . . . må stå foran en psykiater før du kan bli ordinert.

173 Kunne du tenke deg Peter, Jakob, og Johannes gå foran en psykiater? Husk at de hundre og tjue der oppe, ikke engang kunne skrive sitt eget navn? Stå foran en psykiater, se om de . . . om all deres . . . om refleksen deres var helt riktig, og så videre? De hadde en refleks, men det var ikke den intellektuelle forståelsen eller vitenskapelig forskning. Det var gjennom Guds Kraft. Når Den traff dem, visste de ikke annet å gjøre enn å utføre det den Hellige Ånd sa de skulle gjøre. De brydde seg ikke om noen intellektuelle, hva menigheten sa, og hva prestene sa, hva *denne* sa, *den* sa. De beveget seg ved Ånden; fryktløse menn.

174 Første Johannes 2:15, sier Han, “Hvis du elsker verden, eller tingene i verden, er Guds kjærlighet ikke engang i deg.” Skjønner? Så hvordan kan du være befruktet med Guds Ord som fordømmer verden, fordømmer Hollywood, fordømmer all dens mote, fordømmer alle disse festene og holder på, og såkalt det de har i navn av religion? Det fordømmer det. Hvordan kan Ordet befrukte en person: hvordan kan en bob-frisert kvinne, sminket ansikt, med shorts på?

175 Hvordan kan en predikant, som går ut her til et seminar, og ser på Apostlenes Gjerninger 2:38 og ser at det ikke er én person i Bibelen som noen gang ble døpt i de titlene, og så fortsatt si at han er befruktet med Guds Ord? Han forteller

deg en løgn! Han har solgt sine fødselsrettigheter. Han har vært utro mot selve Tingen som han sa. Han blir tatt bort, ved skilsmisse.

Gud kommer til å ha en dydig Menighet, helt riktig, en Brud.

¹⁷⁶ Bibelen sier, “Ordet er ikke i deg.” Så hva slags barn er det du bærer frem? Befruktet denominelle. Det har ikke vært noen død for å skille deg fra din første elsker.

¹⁷⁷ “Hva vil Jones’ene tenke hvis jeg begynner å gråte og tale i tunger? Hva vil de tenke hvis jeg blir døpt på nytt?” For noe tull! Er du gift med Jones’ene? Eller, er du gift med menigheten? Eller, er du gift med Kristus, Ordet?

¹⁷⁸ Nå, det er derfor hun fortsatt bærer frem hans barn. Hva slags barn får hun? Her er noen av navnene de har i dag: katter, beatles, monstre, rickies, rickettas. Katter, beatles, det er menighetsmedlemmer. Ja visst. De er alle sønnene hans, Kains sønner, som er sønnene til det listige dyret, bare så glatte som de kan bli.

¹⁷⁹ Nå kikk nøye for et øyeblikk, med din egen åndelige innsikt, på din sjel. Bare se deg rundt. Jeg taler til hele nasjonen nå. Se bare en liten stund, dere der ute i Branham Tabernacle, dere i tabernaklene på vestkysten, og Arizona, og over alt hvor dere er. Se på dere selv en liten stund. Du sier, “Det Budskapet du forkynner, broder Branham, er feil.” Se på deg selv lite grann. La den Hellige Ånd ransake ditt sinn med Ordet, da vil du være enig med Budskapet. La Kristus, det salvede Ordet, ransake din egen samvittighet. La Ham komme inn i deg, se om Det er riktig eller ikke. Og dette er bare en eller to ting som jeg nevner, når det er hundrevis av dem.

¹⁸⁰ Samtykker Bibelen med at en kvinne klipper håret sitt? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Tror Bibelen, samtykker med tre, dåp i navnet til “Faderen, Sønnen, Hellige Ånd”? [“Nei.”] Ikke noe slikt. Samtykker Bibelen med kvinner som har på seg mannsklær? [“Nei.”] Vel, bare ta de tre der, når det er hundrevis av flere. Ransak det i Lys av Guds Ord.

¹⁸¹ Du sier, “Jeg er et kirkemedlem.” Det samme var Kain. Det samme var Eva. Bibelen forutsier, at Laodikea vil være det samme, i den siste tid.

¹⁸² La den Hellige Ånd ransake din samvittighet, og du vil samtykke med Daniel 5:12. Da dronningen kom inn foran Beltsasar, og sa hun hadde funnet ut at det var en profet, Daniel, som var iblant dem, og han var en som oppløser tvil. La du den Hellige Ånd. Han er Profeten for tiden. La Ham komme inn i ditt hjerte akkurat nå og granske det med Guds Ord, og tvilen om Budskapet vil bli helt oppløst. Han oppløser all tvilen. Du finner ut, at det er nøyaktig etter Ordet for denne tid.

183 Du kan ikke forkynne Luthers budskap i dag. Det går inn i Det, men det er føttene. Hmh—hm. Hm—hnh. Kan ikke forkynne Wesley. Kan ikke forkynne pinsen. Vi er langt forbi det. De denominerte og døde. De er stilken.

184 Stilken kom opp med bladet, det er den første tilstanden til menigheten. Nå, det der ser ikke ut som det første kornet som gikk i jorden, hveten.

185 Det andre som kommer frem er en pollen. Det ser fortsatt ikke ut som kornet. Ser mer ut som det. Det ligner mer og mer på det ekte kornet. Men bladene ser så visst ikke ut som kornet som gikk i jorden. Det er en bærer av livet som var i kornet. Men hva gjorde det? Det denominerte seg, akkurat som all annen natur passer inn med det. Det døde.

186 Hva så? Livet går rett opp inn i kvasten. Den har massevis av små—små baller som henger på seg, ser ut som små—små korn på den. Ser ut som det er et ekte korn, men det er det ikke.

187 Så faller det ned inn i skallet. Og hva bringer det frem? Et skall.

188 Nå, ta et hvetekorn, når hveten kommer frem i begynnelsen. Og Jesus sa, “Et hvetekorn. . .” Og ta den hveten og åpne den opp. Du drar den av stilken. Du ser på den. Du sier, “Vi har et hvetekorn.” Vær forsiktig. Det er helt nøyaktig likt hvetekornet, men det er ikke det grann hvete i det. Det er skolmen.

189 Der er pinsevevnene, “Så like,” som Matteus 24:24 sier, “å forføre selv de Utvalgte i de siste dager, om det var mulig.” Men trekker du blad for blad tilbake, så har du ikke noe hvete. Hveten er helt bak i det innerste av den. Skjønner?

190 Og så kommer Livet ut av den denominasjonen, går inn i hveten. Hva skjer så? Når hveten begynner å gro, og bli større så Det kan dekke over noe, så trekker denominasjonen seg bort fra Det. Hvorfor har vi ikke fått en denominasjon ut av Dette? De vil aldri bli det. Det er hveten. Det kan ikke gå noe videre. Vi er i endens tid. Så hva må Det gjøre nå? Ligge i Sønnens nærvær, for å bli modnet, det er riktig, Ordet for å bli modnet i ditt hjerte, for å bringe frem og leve det vi snakker om. Ja, sir.

191 Da vil du ikke ha noe mer tvil, hvis du lar den Hellige Ånd åpenbare Det for deg, som dronningen sa om Daniel.

192 Du sier kanskje, “Hva har alt dette med høsttakkefest å gjøre? Hva snakker du om, broder Branham? Her er den, kvart på ni. Du har ikke sagt noen ting om høsttakkefest.” Hvilket Budskap for anledningen, for meg! Ja, virkelig.

193 Pilegrimfedrene var veldig takknemlige for sin måte å leve på som de nylig hadde funnet. Da de ble atskilt fra de gamle engelske denominasjonene og læresetningene, kunne de gifte seg med det nye salvede Ordet for sin tidsalder; det er riktig, det nye salvede Ordet for sin tidsalder, for sin tid.

¹⁹⁴ På samme måte kan vi være takknemlige, som pilegrimer, slik som Abraham, har vi atskilt oss selv fra tingene i verden, alle våre forbindelser. Abraham var en pilegrim. Gud har atskilt oss fra alle de døde religionene. Jeg taler over hele nasjonen nå, alle de døde læresetningene. Og til hva? Atskilte oss, og åpnet for oss et nytt land, et nytt Budskap for denne tid.

¹⁹⁵ Pinsevekkene tørket opp og døde, slik som Luther, Wesley, og resten av dem. Det er ikke noe annet enn en gruppe menigheter som er samlet sammen. Gode mennesker der inne, ennå, er nødt til å komme ut.

¹⁹⁶ Hva gjorde Han? Han åpnet opp det siste Budskapets Syv Segl. La dere merke til det? De Syv Segl, hvilket, alle mysteriene i de syv menighetstider var forseglet med Syv Segl. Reformatorene hadde ikke tid til å gjøre det i sin tid. De levde ikke lenge nok. Men denne velsignede åpenbaringen av de Syv Segl, er åpnet for oss i denne siste tid, fra en profeti som kom frem i Arizona.

¹⁹⁷ Hvor jeg spurte Gud, her forleden dag, "Hva gjør Du med meg her ute i denne ørkenen?"

¹⁹⁸ Visste du at Moses skrev det Nye Testamentet... eller det Gamle Testamentet? Det gjorde han så visst. Første fire Bøkene omhandler alle lovene: 1. Mosebok, 2. Mosebok, 3. Mosebok, og 5. Mosebok. Han skrev det Gamle Testamentet. For å gjøre det, måtte han forlate alle sine forbindelser og kjære, og gå inn i en ørken.

¹⁹⁹ Paulus skrev det Nye Testamentet. Det er riktig. Han skrev Romerne, og Romerne og hele resten av Det der, Hebreerne og Timoteus, og så videre. Og for å gjøre det, måtte han atskille seg selv, og dra ned til Arabia, inn i en ørken, i tre år, for å få åpenbaringen fra Gud.

²⁰⁰ "Åh," sier du, "hva med Matteus, Markus, Lukas, og Johannes?" De var skribenter som bare skrev det Jesus gjorde.

²⁰¹ Paulus atskilte seg og satte Ordet sammen. Det er riktig. Vel, da, hør her, hvis det må til, og måtte gå til en ørken, vekk fra sine kjære. . .

²⁰² Husker dere hva, *Hvilken Tid Er Det, Sir?* Hvor mange har hørt den noen gang? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Var det helt riktig? ["Amen."] Da har vi fått åpenbaringen i denne siste tid, for Budskapet til Herren Gud er å samle Hans Brud sammen. Ingen annen tidsalder har det blitt lovet. Det er lovet i denne tidsalderen: Malakias 4, Lukas 17:30, Johannes 14:12, Joel 2:38. De løftene er helt nøyaktig slik som Døperen Johannes identifiserte seg selv i Skriften.

²⁰³ Jesus identifiserte Seg Selv. Hva sa de? "Bort med en slik person!" "Johannes er en villmann." Menigheten var ikke i stand til å ta imot det. Det er mønsteret. Heller ikke vil menigheten ta imot det i dag.

²⁰⁴ Men, til de Utvalgte, Gud kaller på de Utvalgte. De vet det: kaller den dydige Bruden, Ordet, den siste tids Menighet, den utvalgte Fruen til vår Herre Jesus Kristus, Ordet. Hvis... Jesus er Ordet. Hvor mange tror det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Ja vel. Da, er Bruden alltid en del av Brudgommen, så Bruden vil ikke være en denominasjon. Den må være Ordet, manifestert, for å være Kristi Brud. Han lovet å gjøre det. Han sa hvordan Han gjorde det. Aldri bruker... utenom Hans mønster. Han gjorde det alltid etter mønsteret. Han har gjort det, hver gang, etter mønsteret. Han gjør det igjen, kaller ut Sin dydige Brud i den siste tid, den yndige Rebekka som venter på Sin Isak. Hvilken vakker tid!

²⁰⁵ Her bringes det til syne, de to bøkene som kommer til å være mystiske for deg når du leser boken De Syv Menighetstider. De to bøkene: Livets Bok, sa, en sier at du kan sette navnet ditt inn, og du kan aldri blitt tatt vekk; den andre sier du tar hans navn ut av Livets Bok. Dette bringer det fullkomment til syne, rett her. Jeg skal stoppe et par minutter, og kanskje, ved noen få notater her, og gripe dette før vi avslutter.

²⁰⁶ Livet er en hellig ting, for Gud, og det er nedtegnet i en bok. Gud er livets Opphavsmann. Tror dere det? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.]

²⁰⁷ Vårt naturlige liv her, som vi har, er bare en fordervelse. Det skulle sannelig vært det rette livet, til å begynne med, men det er fordervet ved den naturlige fødselen. Det første livet, eller din første forening, du kom inn ved fødselen, av natur, en naturlig handling. Et naturlig menneske som ble forenet, mann og kvinne sammen, forenet sammen i et seksuelt forhold, som brakte frem ditt første liv her, og det er forbundet med synd og død. Hvordan kan du unngå å se slangens sæd?

²⁰⁸ Når du ser kvinnen, et biprodukt; ikke noen andre hunkjønn som henne; dannet på den måten, vet at hun kunne bli forført. Gud visste det. Hvis Han ikke visste enden fra begynnelsen, så var Han ikke Gud. Hvis Han ikke er uendelig, hvis Han ikke er... Og Han kan ikke være uendelig uten å være allvitende, allestedsnærværende, vite alle ting, Ewig. Så Han visste om alle ting, og Han måtte skape den kvinnen.

²⁰⁹ Mannen hadde ikke en kone. Kona og mannen var den samme tingen. Han hadde den feminine og maskuline ånden i seg selv.

²¹⁰ Han måtte skille, ta et biprodukt, etter at hele skapningen var dannet. Intet hunkjønn skapt av Gud, i den originale skapelsen, kan gjøre en slik ting. Hun ble dannet på den måten, for å gjøre det. Han visste hun ville gjøre det. Hvis Han ikke gjorde det, var Han ikke Gud.

²¹¹ Men, ser dere, attributtene som er i Gud måtte bli fremvist. Han—Han skulle være en Frelser. Og å lage alt fullkomment,

slik Han gjorde det, så kunne det ikke gått noe fortapt. Åh, ikke vær barn. Vær menn og kvinner. Vi er på enden av veien. Legg merke til.

212 Nå, det var naturen, forbundet med døden. Din første ektemann, som regjerte over deg, var din natur ved naturlig fødsel. Naturlig, elsker du verden fordi du er verden, og en del av verden. Det riktig? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Dine begjær var, av naturen, å elske verden som du er en del av. Du er en del av naturen. Tror dere det? ["Amen."] Og det er naturlig for deg.

213 Det er grunnen til at du må bli født på ny. Du må atskille deg; du må dø fra den første ektemannen. Du kan ikke leve med det. Du kan ikke bare si, "Vel, jeg vil skille meg fra ham, og henge ham opp der til en anledning." Nei, sir. Ikke noe skriving av skilsmissepapirer! Han dør. Verdens natur må dø. Et hvert fnugg av ham må dø. Du må bli gjenforenet, igjen, med en annen Natur.

214 Ditt navn av din første natur, ble født, og satt i en livets bok. Og alle handlingene dine ble skrevet inn i den, også. Alt du har gjort under den naturen ble satt i en bok, kalt livets bok.

215 Du legger merke til, i Daniel, da han kom til "Den Gamle av Dager, Hvis hår var hvitt som ull. Ti tusen ganger ti tusener kom med Ham, for å tjene Ham; Bruden. Og så ble bøkene åpnet." "Og en annen Bok ble åpnet, som var Livets Bok." Skjønner? De hellige er der allerede, Menigheten, Bruden." "En annen Bok ble åpnet, som var Livets Bok."

216 Nå, du, men da du ble atskilt fra den foreningen, ved åndelig død: Ditt naturlige ønske er å klippe håret ditt. Ditt naturlige ønske er å ha på deg shorts, sminke ansiktet ditt. Ditt naturlige ønske er å være intellektuell, smart mann, vite noe bedre enn en annen. Det var det Eva ønsket. Det var akkurat det hun ønsket.

217 "Vel, hør her! Du lille ubetydelige, enkle predikant, står der oppe og forteller meg? Jeg har en Ph.D., LL." Det får deg bare lengre vekk fra Gud, hver gang du legger til en ting. Skjønner? Skjønner? Det er riktig. Det er sant. Skjønner?

218 Det var det Eva tok. Hun var befruktet med den slags befruktning. Det er det menigheten er i dag, av Bibelskoler og intellektuelle. Og, se, alle er uenige med hverandre, et stort virvar helt nøyaktig hva Bibelen sa, "Babylon."

219 Bruden vet hvor Hun står. Hun er veldig få. Det vil ikke være mange som blir frelst; bare noen veldig, veldig, veldig få. Du sier, "Vel, det, stod, 'tusendis.'" Ja. Men de har kommet opp gjennom de to tusen år, også, i hver tidsalder hvor Det kom ut. Alltid . . .

220 Luthers tidsalder og den gruppen; og døde så ut, og de gikk hen, og denominerte seg; så Wesley; og så kom pinsevevne,

og så videre. Og alle de små yttergrenene av baptister, presbyterianere, metodister, nasareere, pilegrim holiness, og så videre, ser dere, alle de forgrenet seg ut derfra slik som bladet.

²²¹ Men, dere husker, når det gikk ned, og kornet begynner å modnes, da finner du, at før kornet kan modnes, må alt i den stilken være dødt. Halleluja! Kan du ikke se hvor vi står? Livet er i kornet igjen. Hva er det? Helt nøyaktig likt det samme kornet som gikk i jorden, den samme Jesus i Brudeskikkelse, samme kraft, samme Menighet, samme ting, samme Ord. Det samme Ordet næret seg opp igjennom disse og kom ut her, og kom til et hode her. Og alt det Livet som kom igjennom her, plukket opp sitt folk. Nå former det seg oppover til et hode, for Bortrykkelsen. Taler om det i morgen kveld, eller neste kveld, en, om Herren vil.

²²² Vel, du atskilte deg fra din første forening, ved åndelig død. Nå er du født på ny, eller gift på ny, til den nye åndelig foreningen; ikke med ditt naturlige liv og tingene i verden, men av Evig Liv. Den spiren som var i deg i begynnelsen, fant deg.

²²³ Nå, er din gamle bok borte, med din gamle forening. Nå, har ditt navn i din gamle, i din... har blitt overført. Nå, du sier, "Mener du å fortelle meg at min gamle bok..." Gud puttet den i Sitt Forglemselens Hav. Du står fullkommen fremfor Gud.

²²⁴ Nå, ditt navn er nå i den nye Boken; ikke livets bok, men i Lammets Livsbok, det som Lammets forløste. Ikke den gamle boken av din naturlige forening, men din nye, Brud. Halleluja! Ditt nye liv er i Lammets Livsbok, din vielsesattest, halleluja, der din sanne Evige spire, fra begynnelsen, får fotfeste. Nå er du ikke bare tilgitt, men du er rettferdiggjort. Glory! "Rettferdiggjort," sier Romerne 5:1. Ja. Romerne 5:1 sier, "Derfor er vi rettferdiggjort ved tro."

²²⁵ Slå opp ordet. Ordet betyr ikke tilgitt. Ordet betyr rettferdiggjort. Det betyr ikke at du er tilgitt.

²²⁶ For eksempel, du hørte jeg ble full og—og hadde gjort noen onde ting, og alt. Så kommer du, og sier til meg. Du fant ut at jeg ikke hadde gjort det, så kommer du, og sier, "Broder Branham, jeg tilgir deg." Tilgir meg? Jeg gjorde det ikke, i første omgang. Skjønner?

²²⁷ Nå, hvis jeg hadde gjort det, var jeg skyldig. Men du kunne tilgi meg, og jeg ville ikke ha vært skyldig. Men allikevel er jeg ikke rettferdiggjort, fordi jeg hadde faktisk gjort det.

²²⁸ Men ordet, *rettferdiggjort*, er som om du aldri har gjort det. Amen. Det blir ikke engang tilregnet, i det hele tatt. Hvordan kan dette skje? I Guds Bok i Forglemselens Hav, er din gamle bok og ekteskap oppløst og dødt, og det er ikke engang i Guds hukommelse. Amen. Du er rettferdiggjort. "Derfor er vi rettferdiggjort." Det ble anklaget. Du ble anklaget. Du har

aldri gjort det, i første omgang. Den gamle foreningen er i Forglemseleens Hav. Du var ikke gift med det, til å begynne med. Han, Brudgommen, bar din skam, Selv, for deg, i ditt sted. Han tok din plass, for du var forutbestemt for Ham, til å være i Hans Brud, før verdens grunnleggelse. Bibelen sier så. Du er den forutbestemte Sæden.

229 Hvordan kom du til å gjøre dette? Du ble forført inn i det ved ditt første ekteskap, med den utro forelderen din, Eva. Det er ikke din egen skyld. Ved din naturlige fødsel, kom du etter Eva, som drev hor. Det er grunnen til at du ble født en horkvinne. Du er en synder, til å begynne med. Det er riktig. Du ble forført inn i det. Du hadde ingen . . . Nei, du, det er ikke din skyld.

230 Du gjorde det aldri. Fordi, den lille spiren som var i deg, skulle være deg, før verdens grunnleggelse. Gud satte ditt navn i Lammets Livsbok.

231 Som den lille ørnehistorien min, dere har hørt den alle sammen. En høne . . . En gammel bonde plasserte en—en høne, en gang. Så han hadde ikke nok høner ute . . . egg til å ligge under høna. Så da fant han et ørneegg, og de la det under ham. Da ørnen ble født, var det den merkeligste kyllingen de kyllingene noen gang hadde sett, den lille ørn trasket i vei. Og hønene sa, “Klukk, klukk, klukk, klukk.”

232 Lille ørn sa, “Jeg vet ikke hva det høres ut som, men jeg følger henne, allikevel.”

233 Og de gikk ut på gårdsplassen, og begynte å skrape i møkkhaugene. Og hun, “Klukk, klukk, klukk. Dette er godt. Dette er godt. Bli med oss du. Og dette er hva . . .”

234 Den lille ørnen, han kunne ikke spise de greiene. Skjønner? Han bare—han bare gikk sammen med kyllingene fordi han ikke visste annet. Han visste ikke hva han skulle gjøre. Og så gikk hun ut der, og hun hentet *dette* eller *det*. Og den lille ørnen bare . . . han måtte bare finne seg i det, men han—han visste ikke hvordan gjøre det. Men han hadde sett alle kyllingene gjøre det, men det var noe annerledes. Han likte det ikke.

235 Så, en dag, moren visste hun hadde lagt to egg. Så hun begynte å jakte etter det andre, fløy rundt, ransaket, som den store Hellige Ånd. En dag fløy han over gårdsplassen, den denominasjonen. Hun kikket ned der, og hun så babyen sin. Hun skrek. Det var Røsten av noe som gav gjenlyd på innsiden av ham. [Tomt spor på lydbåndet—Red.] Åh, Det høres riktig ut! Åh! La en ekte forutbestemt-født spire, forutbestemt av Gud, høre Guds Ord, Det er musikk for ham. Han vet Det er Sannheten.

236 Han er trøtt av de nominelle greiene, allikevel, “Bli medlem hos oss. Kom, gå med oss. Vi har en sosial fest. Vi har *dette*. Vi har . . .” Det høstes bare ikke riktig ut, for den lille karen.

237 Hun sa, “Sønn, du hører ikke hjemme i den gruppen, allikevel. Du tilhører meg. Du er min.”

238 Han sa, “Mamma, det høres ekte ut. Hvordan skal jeg komme meg ut?”

239 “Bare gjør et hopp. Jeg vil fange deg.” Hm—hnh. Det er alt du trenger å gjøre.

240 Når Det salvede Guds Ord blir stadfestet foran en hvilken som helst mann som er født til å være en sønn av Gud, med den forutbestemte spiren i seg for denne tiden, vil han se Guds Budskap like så sikkert som det er en Gud i Himmelen. Martin Luther så Det for sin tid. Wesley så Det for sin tid. Pinsevennene så Det i sin tid. Nå hva med deg? Hm—hnh. De gikk inn i en denominasjon. Her fordømmer Ordet det; forteller dere hva det er meningen vi skal ha i dag, og helt nøyaktig Malakias 4 og alle disse andre løftene for tiden. Hva ser du? Hva ser du på? Amen. Her er vi. De virkelige, ekte ørnene hører. “Mine får kjenner Min Røst. En fremmed vil de ikke følge.”

241 Hvorfor? Det ble lagt der inne ved forutbestemmelse. Du ble forutbestemt til å være sønn av Gud. Du var i Gud før verdens grunnleggelse. Du er bare manifestert i denne tid til Hans ære og prakt. Hvordan kan du gjøre det uten å hedre Hans Ord, og stå med hvert Guds Ord? Ja, sir. Hvilket, du er en del av det Ordet, ved forutbestemmelse. Fordi, se, Gud er Ordet. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Vel, så, hvis... Han var alltid Ordet. “I begynnelsen var Ordet.” Og hvis Ordet var Gud, så var du i Gud. Ordet, den rollen som du skal spille, var i Gud før verdens grunnleggelse. Han så deg. Han kjente deg. Han forutbestemte deg til det.

242 Jeg sier dere, akkurat slik som den ørnen gjenkjente den røsten, slik gjenkjenner en—en ekte, gjenfødt kristen Guds Røst som taler gjennom Ordet, når de ser Det salvet og stadfestet. Hør her. Han kikket opp *Der*. Han så ikke denne gamle høna klukkende rundt *her*, “Bli medlem hos oss og gå over *her*. Og gå *dette*, og gå til *dette* og *det*.” Han så et—et vesen som han ønsket å være, svevende i luften, skrikende, fri, oppe i høyden, over alle gribbene og tingene i verden. Halleluja! Han ønsket å være det fordi det var i ham å være det.

243 Og en mann som er født av Gud, en sønn av Gud, må ha Guds natur. Han må være lik Gud. Han ærer Gud. Han er en del av Guds Ord. Og i disse siste dager, når denne Bruden tar form, helt nøyaktig den samme kraften som Han var i ved begynnelsen, har kommet opp gjennom disse organisasjonene, og så videre, og kommet ut for Bruden. Han kan ikke være noe annet enn det.

244 De burde ha sett Det, de jødene i sin tid, da de så Det ble manifestert der foran dem, som profeten sa Han skulle. Han sa, “Ransak Skriftene; i Dem tror dere at dere har Evig Liv. Det er

De som vitner om Meg. Hvis Jeg ikke gjør Min Fars gjerninger, så tro Meg ikke. Men om dere ikke kan tro Meg, gjør . . . tro gjerningene som Jeg har gjort.”

²⁴⁵ De sa, “Våre fedre spiste manna i ødemarken i førti år. Vi vet hvor vi står.”

²⁴⁶ Han sa, “Og de er døde alle sammen,” det er, Evig atskilt. Alle døde. Det var bare tre, to kom ut av en million, to millioner. Det er én av en million.

²⁴⁷ Vel, en innsprøyting, sædcellene fra hann og hunn, det er vanligvis bare ett egg som er forplantningsdyktig. Det er ett egg, én sædcelle som er forplantningsdyktig, om du noen gang har sett kryssing av kveg. Legg merke til. *Her* er en—en million egg; *her* er en million sædceller; og når de blir—blir sluppet løs, for å komme sammen i livmoren, kommer gjennom røret og inn i livmoren, møtes de. Det ene er egg. En million egg; en million sædceller. Det er bare ett egg der inne som er forplantningsdyktig. Det er bare én sædcelle som er forplantningsdyktig. De er levende alle sammen. Du kan se de små kalvene hoppe omkring der inne, på en dråpe som du kan sette på en fyrstikktupp.

²⁴⁸ Og Demos og dem lytter på i kveld, og han husker da vi tok dem. Han tok meg med ned der, viste meg hvordan det fungerte. Prøverørsglass, og la bare i nok til at du kunne putte det på enden av en fyrstikk. Det var tusenvis av små kalver og okser der inne, men det var bare én av dem som kunne leve. Bare én av dem! Og her er et stort nøste av dem, *her*. Og du vil legge merke til, at en vil kravle ut fra dem *her*, går rett over, sædcellen kommer over *her*; og ett egg vil komme ut fra disse andre eggene over *her*; og de vil møtes. Og resten av dem dør. Selv om, de er i live, men de dør.

²⁴⁹ Fordi, det er Noe, Noen som gjorde *dette* forplantningsdyktig, og bestemte *dette*, også. Det er forutbestemmelse, min broder. Ja visst. Gud må bestemme om det skal være gutt eller jente, rødhåret, svarthåret, eller hva enn det er. Det er bestemt av Gud. Mere mysterium enn en jomfrufødsel, for meg. Men, legg merke til, resten av dem dør.

²⁵⁰ Det var to millioner mennesker som kom ut, sang, ropte, gjorde alt. Talte i . . . talte aldri i tunger. Men de ropte, og—og gav Gud ære, og danset opp og ned langs bredden, og gjorde alt som resten av dem gjorde, men det var bare to som gikk inn i det lovede land. Kaleb gikk inn, Kaleb og Josva, bare to. Det er én ut av en million. Det er én ut av en million i en naturlig fødsel. Alle sammen hadde den samme velsignelsen.

Åh, dere pinsevenner, jeg håper dere ikke våkner opp for sent.

²⁵¹ En ut av en million. Hør her. Det skal være fem hundre millioner såkalte kristne i verden i dag. Hvis Jesus ville

komme, ville det bare være fem hundre som ville reise med Ham, da, hvis den statistikken er sann. Vel, det er flere enn det som savnes hver dag, verden over. De vet ingenting om det.

252 “Jeg forstår,’ sa de skriftlærde, ‘du vet at . . .’ Hvorfor sier de skriftlærde at—at, ‘Elias først må komme?’” Sa de til Jesus.

253 Han sa, “Elias har allerede kommet og dere visste det ikke.” Skjønner? Han gjorde helt nøyaktig det som Skriftene sa skulle skje med Ham. Skjønner? “På samme måte må Menneskesønnen lide. Under . . .” De gjenkjente Ham ikke. Selv om, de alle var i menigheten. Alle gjorde krav på å være i live.

254 Og bare la du en virkelig, gjenfødt kristen, en virkelig Guds tjener, høre Guds Ord, han vil komme rett ut av enhver denominasjon, til den virkelige fruktbare jorden, ved Ordet, grobunnen. Han vil bare gjøre det. Jeg vet ikke hvordan han vil gjøre det. Gud har bestemt at det skal skje.

255 Du var forført i begynnelsen, ved ditt første ekteskap. Nå vet du hva som er sant. Akkurat som jeg sa, den lille ørnen når han hørte Brudgommens Røst, så gikk han til Den, det salvede, stadfestede Guds Ord for den siste tid.

256 Noah var det stadfestede Ordet for sin tid. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Vel, hans budskap vil ikke fungere i dag.

257 Moses var det stadfestede Ordet for sin tid. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det vil ikke fungere nå. Jesus var . . .

258 Johannes var det stadfestede Ordet. Tror dere det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det ville ikke ha fungert på Jesu tid. Så visst ikke. Nei, sir. “Loven og profetene var frem til Johannes; siden da, Himmelenes Rike.”

259 Apostlene, dem som fremstilte Bibelen. Her kom Luther ut, i reformasjonen, hans ord, som, hans menighet, vil ikke fungere i dag. Weselys vil ikke. Pinsevennenes vil ikke. Det fungerte på deres tid.

260 Men det er en annen tid. Dette er åpningen av de Syv Segl. Jeg vet Det høres rart ut for dere, men Gud har stadfestet det så fullkomment. Det er ikke noe—ikke noe uklart i Det. Helt fullkomment! Jeg sprer ikke det ut til den lokale forsamlingen her. Jeg taler til folket nasjonen over. Skjønner? Gjør det du ønsker.

261 Nå legg merke til det salvede Ordet for hans tid, som du er en del av, ved forutbestemmelse. Du visste, på en måte, med én gang. Da du hørte Det, visste du ganske raskt at du var en ørn. Du innså også at du ikke var en denominell kylling, til å begynne med. Du visste det var noe galt der. Det er noe galt, det er riktig, for du vet at du ble fanget inn i det, i begynnelsen.

262 Han, Brudgommen, tok vekk din skam, “Og kastet den i Forglemselens Hav, ved vannbadet i Ordet og Livets Blod.” Det er hva Bibelen sier. Din første ektemann som du var gift med, verden; den salvede Brudgommen, som forutbestemte deg, har vasket deg i Vannbadet. Ved “menigheten”? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Det høres ikke riktig ut. Gjør det? [“Nei.”] Du finner kanskje det i en almanakk, men ikke i Guds Bibel. “Ved vannbadet i Ordet.” I Ordet! Skjønner? Ved. . .

263 Du står fullstendig rettfærdiggjort, som om du aldri har gjort det i begynnelsen. Dette er mitt Budskap til Menigheten nå. Når du. . . når vi går av lufta, om bare et øyeblikk. Du står, hvis du står på Guds Ord og med Guds Ord, ethvert amen, enhver lille bokstav, enhver tøddel. Hvor står du? Jeg prøver å fortelle deg, trekk deg vekk fra skallet. Og kom ut her i hveten, hvor du kan modnes fremfor Sønnen. Jeg hører at skurtreskeren kommer. Du står fullstendig, rettfærdiggjort, som om du aldri gjorde det i det hele tatt. Halleluja!

264 Snakk om en høsttakkefest! Jeg føler meg virkelig bra. Jeg er mer takknemlig for det enn noe annet jeg vet om.

265 Du er den rene, dydige, syndfrie Bruden til den levende Guds Sønn. Enhver mann og kvinne som er født av Guds Ånd, og vasket i Jesu Kristi Blod, og tror ethvert Guds Ord, fremstår som om du aldri har syndet i det hele tatt. Du er fullkommen. Jesu Kristi Blod! Hvordan kan du. . . Hvis en mann. . .

266 Hvis jeg skulle dø i morgen, og en mann tok min plass, så kan ikke jeg dø for den synden. Noen tok min plass.

267 Og Jesus, Ordet, tok min plass. Han ble meg, for at en synder, for at jeg kan bli Ham, Ordet. Amen. La meg forbli tro mot Det, ikke menigheten. Ordet! Amen.

268 Åh, den åndelige foreningen av Kristus og Hans Menighet nå, når kjødet blir Ordet, og Ordet blir kjød, manifestert, stadfestet. Akkurat det Bibelen sa ville skje i denne tid, det skjer, dag for dag. Ja, det samler seg så raskt der ute, i de ørkenene, og ting som skjer, så jeg kunne ikke engang holde tritt med det. Vi er nær Jesu Komme, for å bli forenet med Hans Menighet, hvor Ordet blir Ordet. Rop fra den Hellige Ånd, ransaker hjertene!

269 Du står, komplett. Du syndet aldri i det hele tatt. Gud vet ikke om det engang. Det er i Forglemselens Hav. Du gjorde det aldri. Du ble anklaget for det, av anklageren. Men i virkeligheten, fra begynnelsen, var du forutbestemt til å være en sønn og datter av Gud. Du står der, vasket. Og din gamle skilsmissebok er lagt bort, og den er død, absolutt ute av eksistens, til og med i Guds sinn.

270 Du er den dydige Kristi Brud, vasket i Kristi Blod. Dyrebar, dydig, syndfri Guds Sønn står med et rent, ubesmittet Brude-Ord som Han vasket med Vannet av Sitt Eget Blod;

som ble kjød og manifestert, så Han kan ta deg som var forutbestemt i Faderens skjød, før begynnelsen, det samme som Han var. Han var Guds store attributt, kalt “kjærlighet.”

²⁷¹ Hva enn dere er, dere er Guds tjenere, hva enn Gud vil at dere skal gjøre, hvor enn deres plass er. “Gud plasserte i Menigheten, noen apostler, profeter, lærere, pastorer . . .” Han plasserte det i kraft av Hans Egen forutbestemmelse. Og du var det, til å begynne med.

²⁷² Ditt første ekteskap ble annullert. Det var. Du har aldri gjort det, i første omgang. Fordi, det var bare én ting som kunne gjøre det, det ville være at Gud kom ned, Selv, og tok din plass i en skikkelse av Guds Sønn, Jesus Kristus, og vasket deg i Vannet, ved Vannbadet i Ordet. Ordet; ikke denominasjonen! Ordet vasket deg. Men hvis du ikke vil stå i Vannbadet i Ordet, hvordan kan du da bli vasket? Du er fortsatt like tilskitnet som Eva var.

Åh, kjære døende Lam, Ditt dyrebare Blod
Skal aldri miste Sin kraft,
Før hele den frikjøpte Guds Menighet
Er frelst for aldri å synde mer.

²⁷³ Hva er synd? *Synd* er “vantro.” Vantro mot (hva?) Ordet; vantro mot Gud, som er Ordet.

²⁷⁴ Ren, ubesmittet; åh, halleluja; reiser snart mot himmelen; amen; står rede. Tenk. Sine kledninger, vasket med Vannet av det bløende Ordet! Ordet ble Blod. Ordet blødde for deg, og du er vasket i bløende Ord. Ordet, bløende! Guds Liv i Ordet, og Ordet blødde for deg, slik at du kunne bli rensset fra skittenheten fra disse prostituerte, og bli rensset og helliggjort ved Vannbadet i Ordet, og får ditt sinn og hjerte til å fokusere på Gud og Hans Ord.

²⁷⁵ Nå, hvordan vet du at Det er sant? Ved at Gud kommer ned og stadfester Det og beviser.

²⁷⁶ Du sier, “Vel, jeg trodde Det ikke på den måten.” De trodde Det ikke på Jesu måte, men Gud stadfestet Det. De trodde Det ikke på Noahs måte. De trodde Det ikke på Moses’ måte. De var villige til å ta Bileams ord om det, “Vi er alle like, så la oss bare slå oss sammen.”

“Atskill deg,” sier Bibelen, “fra vantro.”

²⁷⁷ Halleluja! Legg nå merke til. Du er ikke bare det, men du skal til Bryllupet i himmelen. Og du har på deg giftingen av forutbestemt, ufortjent nåde, en gifting av nåde ufortjent av deg selv. Gud gjorde det, Selv. Han kjente deg før verdens grunnleggelse, så Han satte giftingen på deg Der, satte navnet ditt i en Bok. Hvilken høsttakkefest! Halleluja! Pris vår Gud!

²⁷⁸ Nå, avslutningsvis, kan jeg si dette. Vi vet alle at den moderne menigheten, pinsevevne, i dens nåværende

tilstand. . . alle denominasjonene sammen, jeg setter dem alle i én bunt, fordi de er det. Dere husker, Han kommer til å bunte sammen ugresset, først, og brenne det. Tar. . . Han tar alle hvetestilkene og brenner det hele opp, først; så tar Han, kommer og tar Sin hvete og tar den Hjem. De samler seg alle i én bunt, bunt av metodister, baptister, pinsevenner, alle sammen går de til det Felleskirkelige Rådet. Det er alt. De blir brent alle sammen. Ser dere?

²⁷⁹ Vi vet alle at den moderne menigheten, i dens nåværende forfatning og dens nåværende tilstand, ikke på noen måte er i stand til å fullføre det store oppdraget som Gud gav Menigheten for denne tid. Hvor mange pinsevenner kan si “amen” til det? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Riktig. Skjønner? Den er i. . .

²⁸⁰ Vi er oneness, twoness, threeness, *dette, det, annet*, bråker, krangler. En er *dette*, og en er *det*, og noe *annet*. Og alle sammen av de, redde for å stå ansikt til ansikt med Ordet, når testen kommer. Skjønner? De vet. Forteller du dem om Det; sier de, “Jeg—jeg kan ikke hjelpe for det. Jeg kan ikke tro Det. Jeg bryr meg ikke om hva han gjør. Jeg. . .” Skjønner? Skjønner? Skjønner? Viser hva slags mamma og pappa du har. “Du kan bli en statspresbyter en vakker dag. Du kan bli *dette, det*, eller *det andre*.” Du burde være en Guds sønn.

²⁸¹ Nå, vi vet at menigheten ikke kunne, pinsemenigheten, på noen måte, på noen måte, kunne fullføre det siste dagers Budskap, i dens nåværende tilstand. Kunne den? [Forsamlingen sier, “Nei.”—Red.] Nei, den kan ikke engang være enige om ett eller to Ord i Bibelen. Hvordan skal dere kunne gjøre det? Den kan ikke gjøre det. Så, dere ser, denominasjon er ut. Det er riktig.

Det kommer til å være et utvalgt folk som er utvalgt for det. Skjønner?

²⁸² Vet, og det samme vet alle sammen av oss, at hele rekken av denominelle, pinsevenner og alle, er døde, det er, til den gjenfødte kristne i Budskapet. Hm—hmh. Din første ektemann er død. Du vet han er død. Gud lot det dø. Det er over. Alle dets vitenskapelige, intellektuelle, utdannede, vitenskapelige måter fra dets såkalte Bibelskoler og slikt er dødt. Hva har det gjort? Atskilt, oneness *her*, og trinitities *her*, og twoness *her*, og *her* borte, og *her* nede, og slikt et virvar, og kaller seg selv pinsevenner.

²⁸³ Ja, jeg besøkte en ung mann, her om dagen; lytter på, akkurat nå. Og en ung kvinne, hun tilhørte en bestemt menighet. Hun sa. . . jeg sa. . . De hadde skilt lag. Jeg sa, “Hva er i veien?”

Sa, “Vi har forskjellig tro.”

Jeg sa, “Åh, jeg er lei for det. Er du katolsk?”

284 Hun sa, “Nei.” Hun fortalte meg denominasjonsmenigheten hun tilhørte, en pinsevevn.

285 Jeg sa, “Hva er *du*?” Han var pinsevevn, også, men en annen denominasjon. Åh!

286 Vet du, at den romerske katolske kirken begynte, som pinsevenner? Hvor mange vet at det er sant? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Det har tatt den to tusen år å komme dit den er nå, tar bare ikke noe av Skriften lenger. Ikke noe. Men, pinsevevnene, tjue år fra nå, vil bli verre enn de er nå, hvis den fortsetter på den samme måten som nå. Ja, visst. Skjønner? Hva er det? Hva er det? Se hvem som er deres pappa og mamma. Lar deres kvinner klippe håret sitt. De kan gjøre omtrent hva enn de har lyst til. “Så lenge de tilhører denne menigheten, det er alt som er nødvendig.”

287 Åh, ikke rart, ikke rart at Guds fordømmelse er fylt til randen! Gud satte Det rett foran øynene dine og du lukket øynene dine og unnlot å se på Det. Ja. Stenger av den indre omsorgen, når du ser det sanne Guds Ord og disse Syv Segl blir stadfestet og bevist å være slik. Og vitner i himmelen, over hele nasjonen og over alt ellers, med store tegn og undre som Han lovet Han ville gjøre, så stenger du igjen, sier, “Jeg—jeg vet ikke. Jeg—jeg kan ikke hjelpe for det. Jeg...” Skjønner? Åh, du store! Det er dødt, og vet det ikke. Synder og overtredelser! Du er død. Åh, du store!

288 Vi vet alle at menigheten i den tilstanden ikke kunne fullføre denne siste tid. Hvordan kunne den bringe inn Malakias 4? Hvordan kunne den gjøre det? De tror ikke engang på noe slikt. Hvordan kunne den tro, bringe inn Lukas 17:30? Hvordan kunne den bringe inn alle disse andre Skriftstedene som er lovet i denne siste tid? Den kunne ikke gjøre det, fordi den fornekte Det. “Slik det var i Lots dager, slik skal det være ved Menneskesønnens Komme.”

289 Se på tilstanden, Lot, som Sodoma var i, på den tiden. Se på, menighetens tilstand på den tid. Se hva som skjedde med Abraham, den Utvalgte.

290 Se hva som skjedde med Lot og dem nede i Sodoma. Se på Billy Graham og Oral Roberts, de der nede iblant de denominasjonene. Se på den utvalgte Abraham Menigheten, kalt ut.

291 Se på hva slags tegn, som Jesus Selv, inkarnert som Gud og stod der i menneskelig kjød. Du sier, “Det var en Engel.” Bibelen sier Det var Gud.

292 Herren Gud, Elohim, stod der i menneskelig kjød, viste at Han på samme måte ville salve Sin Menighet i den siste tid. Det ville være Gud som virket i menneskelig kjød igjen. “Slik det var i Sodomas dager, slik skal det være ved

Menneskesønnens Komme.” Den samme slags ting. De ser det rett der i Skriften. Les... “Ransak Skriftene, for i Dem tror dere at dere har Evig Liv.” Og Det er De som vitner om Dette. Skjønner? Skjønner?

²⁹³ Så vi vet de er døde. Gud lot det dø i sitt eget egoistiske, vitenskapelige, utdannings program.

²⁹⁴ Alle pinsevennene pleide å snakke om—om å sende barnet sitt på Bibelskole, tilbake da gamle broder Loyate, og de var rundt her, og de jaget deg ut av menigheten. “Men, åh, nå er det dét store. Sønnen min er på Bibelskole.” Han graver sin grav. Så, nå, tror dere at de kunne gripe Det, i dag?

²⁹⁵ Tror dere at jeg prøver å støtte uvitenhet? Det gjør jeg ikke. Jeg forteller dere at det er en forskjell mellom denne intellektuelle tidsalderen som vi lever i, hvor menigheten er blitt befruktet med vitenskap og alle disse såkalte “funnet ut” og alt mulig. Du finner ikke ut av Gud.

²⁹⁶ Vel, de—de prestene hadde funnet ut av Gud så fullkomment. De visste hvordan Messias skulle komme, men Han kom så forskjellig fra det de hadde funnet ut. Det var ikke vitenskapelig. “Hvordan kunne denne Mannen, som var et uekte Barn? Hvor gikk Han på skolen hen? Hvor kom utdannelsen Hans fra? Hvor fikk Han denne lærdommen fra?”

²⁹⁷ “Hvorfor, prøver Du å lære oss? Du er født i hor.” Skjønner? Åh, du store tid!

²⁹⁸ Ser dere den samme tingen gjentar seg igjen? [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Ser dere det gjentar seg igjen? Alt i deres religiøse vitenskap, religiøse vitenskap i henhold til hva Bibelskolen deres sier, det er på den måten de vil ha Det. “Det er slik Det må være, ellers er Det feil.”

²⁹⁹ Gud bare narrer dem, hver gang. Det kommer alltid annerledes. Det gjorde Det på Noahs tid; gjorde det på Moses’ tid; det gjorde på Kristus’ tid; gjorde det på Johannes’ tid; gjorde det på disiplenes tid; gjorde det på Wesleys tid; gjorde det på Luthers tid; det gjorde det på pinsevennernes tid; og det samme har det igjen. Det forandrer ikke Sitt mønster. Kommer alltid på samme måte. Bare reformatorer gjennom dem syv... seks tidsalderne, til den syvende. Og Åpenbaringen 10 sier, at i denne tiden ville det forandres. Og det gjorde det.

³⁰⁰ Nå vil vi avslutte, med å si dette. Å fullføre det store oppdraget, hvordan kunne de gjøre det? Vi vet de er døde. Gud lot det dø i den vitenskapelige tidsalderen, alt sammen av det, så—så Han kunne (gjøre hva?) åpne opp det Syvende-Segls mysterium for den ikke-denominelle Bruden. Hvordan kan en denominasjon ta imot de Syv Segl, når Det er absolutt i motsetning, slangens sæd og alle de andre tingene? Det hele, og fulle syv mysteriene er i motsetning til hva de har blitt lært, fordi de tok den gamle undervisningen fra Bibelskolen sin.

³⁰¹ Og Guds Syv Segl, da Det ble åpnet der på fjellet: la Gud, nei, la meg dø akkurat nå på denne talerstolen hvis Det ikke er Sannheten. Og jeg forutsa for dere, ett år og seks måneder før det skjedde, det Han fortalte meg, “Dra til Arizona,” og hva som ville skje der ute i ørkenen. Og det er menn som sitter her, i kveld, som stod der og var tilstede da de syv Englene kom ned. Og til og med mag-...magasinet, *Life* magasinet, skrev en artikkel om Det. Det var rett der i observatoriet, og alle ting. Nå vet de ikke engang hva Det hele dreier seg om.

³⁰² Og alt har blitt sagt, åh, til og med ødeleggelsen av California, som kommer opp nå, og alle disse andre tingene. Og hvordan jeg fortalte dem hvor mange dager det ville være, hvordan det ville være der dette store jordskjelvet skjedde i Alaska, og det ville være begynnelsen på tidens tegn, og hva som ville skje. Og nøyaktig ord for ord, hva Det sa, det har aldri slått feil én gang. Du har aldri sett Det slå feil. Og Det kan ikke slå feil, fordi Det er Guds Ord. “Og Himmel og jord skal forgå, men Det kan ikke slå feil.” Det er riktig.

³⁰³ Gud måtte åpne opp de Syv Segl, ikke i en denominasjon. Jeg har alltid vært imot det. Men, ut av denominasjonen, kan Han ta en Brud, ikke en denominell brud. Han kan ikke gjøre det. Det er imot Hans Eget Ord. Han åpnet de syv mysteriene der inne. Det viser frem, og bringer frem de tingene som har vært skjult siden verdens grunnleggelse, som blir åpenbart i denne siste tid, for Guds sønner. De brakte Det fram nå fremfor folket, så de ser Det, der, nå, til denne ikke-denominelle Bruden. Åh, du!

³⁰⁴ Der er dine to bøker. En av dem er Lammets Livsbok. Ditt navn i Den er forutbestemt i Den. Det kan ikke forsvinne, fordi du kan ikke ta det vekk i det hele tatt, ser dere, fordi det var forutbestemt til å være i Den. Men i den vanlige livsboken, kan det tas vekk når som helst. Skjønner? Omvender du deg ikke, blir det borte, uansett, for du kommer til å møte Dommen. Bruden møter ikke engang Dommen; går i Bortrykkelsen. Akkurat som . . .

³⁰⁵ Jeg sier dette, i avslutningen. Det begynner å bli sent . . . så den er nesten halv ti. Og vi skal være ute herfra innen halv ti, om Herren vil. Bare virkelig ærbødige nå, lytt. En gang . . .

³⁰⁶ Sier dette nå, dette går over hele nasjonen. I New York, er den nå tjue-fem minutter over elleve. Langt oppe i Philadelphia og rundt omkring der, sitter de kjære hellige der og lytter, akkurat nå, i menigheter over alt. Langt oppe, langt nede rundt Mexico, langt oppe rundt Canada og overalt, omkring. To hundre miles, hvor som helst innen det nord-amerikanske kontinentet her, så og si, er folk med, og lytter akkurat nå. Tusener på tusener, lytter.

307 Og det er mitt Budskap til dere, Menighet, du som er en forening, åndelig forening ved Ordet, at du er død fra disse gamle ektemennene. Du er født på ny. Ikke prøv å grav ham opp. Han er død. Hvis du er en gjenfødt kristen, den lille spiren som var forutbestemt for deg, det er Ord som kommer på Ord, på Ord, på Ord, på Ord, og kommer inn i Kristi fulle skikkelse, det er riktig, så Han kan komme og hente Sin Brud. Nå er vi bare rede for én ting, det er Herrens Komme.

308 Der er ditt navn i Livets Bok. Livets Bok er Guds Ord, fordi Ordet er Gud, og Gud er det eneste som er Liv. Så ditt navn var representert i Bibelen før Bibelen kom som Ord. Og hvis du er her for å gjøre det, vil ikke Det stadfeste det Ordet? [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Vil ikke Menigheten stadfeste Seg Selv? Vil ikke Malakias 4, og alle disse andre tingene, fullkomment, fullkomment stadfeste Seg Selv og vise at Det er hva Det er? ["Amen."]

309 Da Jesus kom, sa Han, "Hvis Jeg ikke gjør gjerningene som det var lovet at Jeg skulle gjøre, så tro Meg ikke." Hvilken av gruppene ble Han medlem av? Han sa, "De alle. . . Dere er av deres far, djvelen, og hans gjerninger gjør dere." Skjønner? Skjønner?

310 Vi er i de siste dager, Menighet. Det er min høsttakkefest Budskap til dere.

311 Nå, før avslutningen. En gang var jeg opp i Glacier Nasjonalpark. Vi hadde hørt, hele dagen lang, at de hadde en—de hadde en foss. . . en isbre ild som skulle falle på kvelden. Så folket hadde det travelt, hele dagen lang, for å få det ferdig, for de skulle sende ut ilden, den kvelden. De hadde en flytende ild-foss, som en stor isbre av vann. Men det var. . . Så ut som en regnbue, nesten, da det kom ut, av den ilden som falt ut av denne isbreen. Over hele parken, gikk kona og jeg, og barna, rundt hele dagen. Vi ønsket å bli, for å se den ild-fremvisningen. Så det—det—det var blitt lovet oss at vi ville få se det, og vi ville få se det igjen. De sa de alltid hadde det i sommersesongen og så videre. Jeg sa, "Vel, får vi muligheten til å se det?"

312 Sa, "Vi lovet det i kveld. Vi lover det." Sa, "De er der oppe og gjør det klart nå."

313 Etter at alt var blitt gjort klart for begivenheten! Det er det som skjer akkurat nå. Alt blir gjort klart for begivenheten, en Menighet blir kalt ut for Hans Navns skyld, tar Sin Brud ut fra verden, disse denominasjonene og hele verden, og skittenheten og tingene av verden.

314 Alle; begivenheten var gjort klar. Alle stod ute. De sa, "Følg nå med, rett oppe på toppen av fjellet der."

315 Det er slik Det alltid har kommet. Det er slik Det vil komme denne gangen. Det er slik Det alltid kommer. Ikke gjennom en denominasjon! Aldri brukte Gud en denominasjon, aldri!

316 Reformatoren går frem, han får Herrens Ord. Og så når han dør, bygger de en denominasjon ut av det. Det er dét pinsevevnene og alle gjorde. Når de nye tingene og alt, det er bare slik, det er slik det kommer ut. Et nytt ord blir lagt til, så bygger de en menighet ut av det, dannet en denominasjon, atskilte seg selv. Det måtte være på den måten.

317 Nå, du kan ikke komme—du kan ikke komme forbi naturen. Naturen faller i den samme rutinen, hele tiden; stilk, blad, kvast, og så videre, skall, så hveten.

318 Legg nå merke til. Alt var klart. Alt hadde blitt antent og gjort klart. Og alle stod ute. Jeg strakte hals; armen rundt kona mi. Vi kikket. Og barna stod der, alle sammen kikket vi opp, slik. Du store! Det var saker, fordi vi forventet det. Det var blitt lovet oss.

319 Amen! Ordet lovet Dette. “Det skal skje, før den store og forferdelige Herrens dag kommer, se, Jeg vil sende dere Elias profeten. Han skal vende barnas hjerter tilbake til fedrene.”...?... “Det skal skje i den siste tid, Jeg vil utøse Min Ånd fra det Høye.” “Det tidlige og sene regnet skal komme sammen i den siste tid.” Alle disse løftene, gjennom Skriftstedene, er blitt gitt. Vi ser oppad. Se på den sanne Bruden over nasjonen i denne tid, som ser oppad. Menighet, Han kommer, en av disse dager. Like så sikkert som Han kom den første gangen, så kommer Han igjen. Gjør alt klart. Atskill deg fra skallet. Ligg fremfor Sønnen. Fortsett å se oppad. Vær i forventning.

320 Så med ett, hørte vi noe fra toppen av fjellet, en røst kom ned gjennom høytaleren, sa, “Alt er klart.”

321 Så sa denne mannen, som stod rett der ved siden av meg, “La ilden falle.” Her kom den, strømmet ned over det fjellet, en isbre av ild og flammede lys, hvilket syn.

322 Broder, la oss få alt klart, for en av disse dagene kommer Ilden til å falle. Vi reiser opp. La oss nå gjøre oss rede for tiden da Ilden vil falle. Vi er i den siste tid, det vet vil alle, og vi er rede for Herrens Komme. Det du må gjøre er å atskille deg fra all synd. Atskill deg fra alt som tilhører verden. “Elsk ikke verden eller tingene i verden.”

323 “La ingen mann, ved sin læresetning, forføre deg.” Forbli du helt trofast i Guds løfte, Guds Ord. Og det Ordet, hvis Det er et Ord for denne tid, så stadfester Gud Det. Hvis Han ikke gjør det, er det ikke Ordet for denne tid.

324 Ordet som falt på Pinsefestens Dag vil ikke fungere i denne tid. Nei, sir. Det var for Pinsevevnene. Dette er for Bruden, Brudens Hjemreise. Vi fikk noe annerledes. Pinsevevnene representerte det, igjen. Vi er i Brudens tidsalder. Like lite som

Noahs Ord ville fungert på Moses' tid; like lite som Moses' lov ville ha fungert på Paulus' tid her. Han prøvde å fortelle dem, "Dere er døde fra det, og dere kan ikke ha det."

³²⁵ Menighet, deg som jeg taler til, i kveld, over hele nasjonen, hvis—hvis du har atskilt deg fra denominasjon og all skittenheten og slikt av denne verden, og alle de tingene som holder deg i menneskelagde læresetninger og ordninger og slike ting, du har atskilt deg: Se opp. Gjør deg rede. Ilden kommer til å falle, en av disse dager. Gud skal la Ham komme, og hvilket syn. Vil du være rede når Han kommer? Vil du være rede til å reise opp med Ham når Han kommer? Den hemmelige Bortrykkelsen av den overnaturlige Bruden, "Hun vil bli dannet død- . . . fra dødelighet til udødelighet; bli forvandlet, i ett nu, i et øyeblikk. Vi som lever og er tilbake skal ikke komme i forveien for dem som er sovnet inn."

³²⁶ Her om dagen, på Armistice Day, stod jeg der nede i Tucson. Den lille gutten min ønsket å se paraden. Jeg studerte, og jeg hadde ikke tid til å gjøre det. Og jeg hadde mange sykebesøk og slikt. Så han sa, "Pappa, de kan ikke ta meg med." Han sa, "Ta meg med."

³²⁷ Jeg sa, "Ja vel." Broder Simpson, jeg tror han er her; og den lille gutten hans ønsket også å dra. Så jeg fikk dem inn i bilen og kjørte avsted.

³²⁸ Jeg stod der på hjørnet og kikket. Og etter en stund, hørte jeg, langt borte i det fjerne, en dempet lyd, "womp, womp," trommer, som slo. Jeg stod der. Jeg tenkte, "Vel, disse små karene, de har virkelig lest alle disse bøkene om hæren. De kommer virkelig til å like det." Jeg la merke til, at den gamle tanksen fra 1. Verdenskrig kom først. Der kom disse, bitte små typer som det. Der kom den neste, etter det; den neste som kom etter det var den nye tanksen fra Andre Verdenskrig, den store Sherman tanksen med et dreibart tårn på. Så kom den neste, og den neste, og etter en stund kom Gold Star Mothers.

³²⁹ Og så, etter en stund, kom tolv veteraner som er igjen, i hele staten Arizona, fra den Første Verdenskrigen; tolv veteraner. Etter det, kom en flåte, den ukjente soldat, det lille hvite korset. Der stod en seiler, marinen, og en soldat, stod på vakt; en liten skillevegg på flåten. På den andre siden var en gammel gråhåret mor, som satt med en gullstjerne nål på seg, en liten nydelig kone som gråt, hennes mann var død; en liten fillette gutt, hodet hans var vendt til siden. Hans far var drept. Og så bak det kom mer og mer og mer, og så over til den nye hæren. Jeg stod der. Hvilket syn, men hvor trist!

³³⁰ Jeg tenkte, "O Gud, en av disse dager skal jeg beskue et annet syn."

³³¹ Det vil komme frem en oppstandelsesdag, der, "De første vil bli de siste; de som er sist vil bli først." De gamle

profetene vil komme frem, først, og de ser dette opptoget går, marsjerende oppe i luften. "Og vi som lever og er tilbake skal ikke komme i forveien for dem som er sovnet inn. For Guds trompet skal lyde, og de døde i Kristus skal først oppstå." Vi vil komme rett inn på linje med dem som går inn, halleluja, hele veien ned gjennom tidsalderen til Luther, Wesley, metodistene, presbyterianerne, videre ned til den siste tidsalderen, som tok imot Ordet i sin tidsalder.

Gud velsigne dere. Gjør alt rede, og Ilden vil falle.

³³² La oss bøye våre hoder bare et øyeblikk. Jeg lurte på, i denne synlige forsamlingen i kveld, mens jeg har holdt dere her i . . . til halv ti. Er det en her, er det et dusin her, hvor mange her, vil si, "Broder Branham, jeg skammer meg over meg selv, måten jeg har levd på. Jeg har forsøkt å tilfredsstille en denominasjon og mennesker mye. Jeg vet jeg ikke er på høyde med Guds Ord. Jeg vil bare spørre deg om du kan be for meg, broder Branham"? Rekk opp din hånd. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Bare se, langt der oppe i balkongene, rundt. Gud velsigne deg. "Jeg vet . . ." Nå ikke vær skamfull. Nå, ikke vær det.

³³³ Og der ute, over hele nasjonen, fra New York til California, fra Canada til Mexico: dere som har samlet dere i de menighetene (hvor de trofaste små gruppene er som har trodd dette Budskapet av hele sitt hjerte; de har kommet ut, kommet ut av stor trengsel, kommet ut fra de denominasjonene; de er Livsspirer) kjenner du trangen, i kveld, som den lille ørnen, så du hører Noe som er litt annerledes fra det du har hørt, men, allikevel, i ditt hjerte vet du at det er Sannheten? Du, der inne, det er en pastor som står der et eller annet sted. Du har løftet din hånd. Jeg skal be for deg.

³³⁴ Disse tingene ble ikke gjort i det skjulte, venn. Husk, "Trang er den port og smal er den vei, og få er de som finner den." Ikke gå med den folkemengden som går frem der borte, venn, den Laodikea Menighetstidsalderen. Den kan hoppe opp og ned, danse til musikk, lunken. Sa ikke at den var iskald nå. Den sier, "Den var lunken," det er pinsevevnene, "og vet ikke at den er ussel, ynkelig, blind." Blind for hva? Ordet, for manifestasjonen av Ordet; fordi Det kom aldri gjennom deres organisasjoner, de kan ikke ta imot Det.

³³⁵ Og dere forkynnere der nede i Tucson, i kveld, jeg holder dere ikke ansvarlige for det. Gud gjør det. Jeg var der i tre år. Jeg fortalte dere at jeg ikke ville starte en menighet. Jeg gjorde ikke det. Broder Pearry Green startet den. Jeg var der i tre år, og ikke én gang inviterte dere meg til talerstolene deres. Jeg var i Tucson i nesten tre år. Gud vil ta meg fra ørkenen en av disse dager. Dette Budskapet må leve. Jeg prøvde mitt beste å komme inn hos dere. Jeg—jeg vet grunnen til at dere gjorde det. Hører dere? Den eneste grunnen til at dere gjorde det,

denominasjonen deres ville ha sparket dere ut. Og dere vet, mange av dere har jeg snakket med, der på Furrs Restaurant, og dere vet det er sannheten. Skam dere.

³³⁶ Kom ut av det. Kom deg ut derfra, broder. Hvis det er noe Liv i deg, vil du være som den lille ørnen jeg nettopp snakket om, du vil høre Guds Ord. Husk, du kommer til å høre Dette for siste gang, en av disse dager. Vi er virkelig nære nå. Vil du ikke komme, i kveld?

³³⁷ Kjære Gud, vi sitter høytidelig nå, en høsttakkefest er det i sannhet, Herre. Jeg er takknemlig, Herre, for å leve i denne tid. Dette er den største tiden. Apostelen Paulus lengtet etter å se denne tiden. De store menn fra gamle dager lengtet etter å se den. Profetene lengtet etter å se den. De så etter denne tiden. Abraham så etter denne tiden, for han søkte en By som har Gud til Byggmester og Skaper; den henger rett over oss, i kveld. Johannes så Guds Ånd stige ned ut av Himmelen, vitnet om, visste at det var Guds Sønn. Og, tenk nå, Han utvelger Sin Brud.

³³⁸ Kjære Gud, ut over hele landet overalt, tal til deres hjerte. Du er den Eneste som kan forandre deres hjerte. Hvis det ikke ble lagt inn en Sæd der i begynnelsen, vil de aldri se Det, Herre. De er bare. . . “Den blinde vil lede den blinde. De vil begge falle i grøfta,” så sikkert og visst, fordi Ditt Ord sier at de vil det.

³³⁹ Nå, Far, siden vi ser over hele landet, verden rundt, i Afrika, dusinvis, dusinvis gjennom Sør-Afrika, Mozambique, over hele landet, tar små forsamlinger disse lydbåndene. Og så vil disse lydbåndene gå til tjue og noe, ulike nasjoner. De begynner å se Det og trekke seg vekk, hundrevis og hundrevis av dem. Vil ikke behøves mange, Herre. Så når det siste lemmet er opptatt inn i Legemet, vil Kristus komme.

³⁴⁰ Herre Gud, jeg spør Bruden, i kveld, de som jeg føler har trukket seg vekk og venter, må de atskille seg fra alle ting av verden. De må ligge i Nærværet fra det varme Sønne-Lyset fra Guds Sønn, bade i Hans Ord, i Hans kjærlighet. Gi det, kjære Gud.

³⁴¹ Må disse menneskene her, synlige, som holdt opp sin hånd, i kveld, dusinvis av dem over dette store tabernaklet. Jeg ber, Gud, om at nytt Liv vil komme inn i dem; jeg ber om det, for hele nasjonen og til og med verden rundt, der lydbåndet vil bli spilt, så de også må ta imot dette høsttakkefest Budskapet og forstå, ved antydningene og slikt som er gitt, hva de må gjøre. Jeg ber om det, Far. Gi det. Velsign dem. De er Dine.

³⁴² Jeg vet det er vanlig nå, Far, at vi innbyr folket til alteret. Og jeg ber, kjære Gud, om at i enhver misjon, overalt rundt, og i verden rundt, at de vil komme til alteret: de svarte, de hvite, gule, brune, hvor enn de er; de rike, de fattige, de middelmådige, tiggerne, hva enn de er.

343 De i denomasjoner, de som sitter selv-utformet og selv-sentrert, O Gud, “Nakne, usle, ynkelige, blinde, og vet det ikke engang.” Du sa det ville være slik, og det er slik.

344 Så jeg ber, Far, om at Du må kalle enhver Sæd, i kveld. Og overalt rundt i verden som Dette måtte falle, må Det få tak i den lille ørnen som kjenner sin Herres Røst. Gi det, Herre. Jeg overgir dem til Deg, i Jesu Navn. Amen.

345 Nå med deres hoder bøyd, her i den synlige forsamlingen. Vil noen her, som ikke har blitt frelst, ikke engang gitt ditt hjerte til Gud, syns du ikke at du burde være takknemlig for hva Jesus gjorde for deg? Å tenk, at du er en synder, at du er en fremmed for Gud, og likevel er det Noe på ditt hjerte, som banker. [Broder Branham banker på talerstolen—Red.] Hvordan kan du skjønne annet enn at du er en av de små ørnene! Du er ulykkelig, og vil være ulykkelig, inntil du overgir deg til Det. Hvorfor ikke gjøre dette til en av de største høsttakkefestene du noen gang har hatt, da du tok imot Jesus Kristus som din Frelser.

346 Vil du komme opp hit og stå ved alteret? Jeg vil be med deg hvis du vil komme, hvilken som helst synder, mann eller kvinne, gutt eller jente, kirkemedlem eller ikke kirkemedlem. Kirkemedlem gjør deg ikke til en kristen nå. Alteret er åpent. Vil du komme, hvilken som helst synder som vil komme, ta imot Herren Jesus Kristus. Ønsker du virkelig å slutte . . .

347 Noen av dere fra denomasjonene som ønsker å slutte og spise den kyllingmaten, ved å si, “Du tilhører *dette* og det er helt i orden.” Ønsker du virkelig å kjenne hva den ekte dåpen i den Hellige Ånd er? Kom, finn ut.

348 Alteret er åpent. Vi er klare. Bare kom rett opp, ut—ut fra plassen din. Kom rett opp og knel ned her ved alteret, denne broder som kom nettopp.

349 “Høsttakkefest, O Gud, jeg er så takknemlig til Deg. At, hele mitt liv, har jeg visst det har vært noe, Herre. Jeg har aldri vært tilfreds. Jeg har prøvd. Jeg—jeg tenkte, ‘Neste år, vil jeg gjøre det. Neste uke, vil jeg gjøre det, neste gang jeg hører et alterkall. Jeg vil, en dag.’ Jeg utsatte det, og utsatte det. Men, Herre, jeg vet det er noe galt med meg. Jeg har alltid trodd at det har vært noe annet. Og nå, Herre, i kveld, er jeg takknemlig for en tilberedelse som er gjort av Guds Sønn, så mine synder, i virkeligheten min vantro, kan bli vasket vekk fra meg. Jeg kommer, i kveld, og kneler ned for å ta imot den store høsttakkefest-velsignelsen som Jesus Kristus gjorde for meg da Han døde for meg på Golgata.”

350 Vil du komme? Nå er det mennesker som kneler rundt alteret her. Hvorfor reiser du deg ikke opp og kommer? Du har ønsket å gjøre det. Du har prøvd det.

³⁵¹ Bare tenk på broder Lyle Palmer, vår gode, kjære bror. Han satt i gårdsplassen, som jeg har forstått, og kikket på den lille jenta si som spilte krocket der ute, eller noe, og han stupte forover i stolen og var død før han visste ordet av det. Du vet ikke når du skal forlate dette. Du vet rett og slett ikke hvilket tidspunkt som du reiser. Det kan til og med være, i kveld, så hvorfor ikke komme og avklare det nå?

³⁵² Kom igjen, folkens. Kan du ikke kjenne at Noe trekker på deg? Jeg—jeg vet det er mange av dere her som burde ha vært rett her ved alteret, og ikke bare disse seks eller sju personene som er her nå. Nå, hvis dere tror meg og ser her på plattformen, ting skje, tro meg nå. En dag vil min røst stilne. Du vil ikke høre den mer. Kan hende du skulle ønske du hadde kommet.

³⁵³ Du sier, "Men, broder Branham, jeg har vært et kirkemedlem." Det spiller ingen rolle hva du har vært. Likedan hadde—likedan hadde Nikodemus vært et kirkemedlem. Likedan hadde Johannes, Peter, Jakob, Paulus, og resten av dem vært kirkemedlemmer.

³⁵⁴ Paulus var et kirkemedlem inntil noe skjedde en kveld, eller en dag var det, og han kom. Han ble et forandret kirkemedlem da, til en Guds sønn. Vil du ikke komme? Åh, han var skolert. Han var intellektuell. Han visste han var skolert, i en av de best skolerte skoler som var, Gamaliel, en av de fineste lærerne som var i landet. Men han visste han trengte noe.

³⁵⁵ Vil du ikke komme? En gang til spør jeg dere. Der hvor . . . Her eller rundt i nasjonen, spør jeg dere, hvor enn dere er, i den forsamlingen dere er i, i denne høsttakkefest-stunden. Husk, jeg blir tatt opp på lydbånd her; ikke bare her, men i Himmelen.

³⁵⁶ Du vet, det er vitenskapelig bevist at enhver bevegelse du gjør er tatt opp. De beviser det. Husk, fjernsynet beviste det. Fjernsynet lager ikke—ikke bildet. Du er bildet. Det bare overfører det, det du gjør, inn i en kanal. Du er der, uansett. Skjønner? Når du beveger fingeren din, går den bevegelsen verden rundt. Hver gang du tar på deg en kjole, går slik du ser ut verden rundt. Det er spilt inn. Hver tanke som går gjennom sinnet ditt er tatt opp. Og en dag kommer optakeren til å slutte å spille, det kommer til å bli satt i albumet.

³⁵⁷ Og så i Dommen kommer det til å komme tilbake. Der står du med kortklipt hår, og hevder å være en kristen. Der står du med tanker i sinnet ditt mot Ordet, og det er rett i ditt sinn. Du kan ikke skjule det. Husk, fjernsyn, vitenskapen vet til og med at det er sant. Du står akkurat nå, og vet at du burde ha vært her, husk, når dette blir spilt, på Dommens Dag, vil den samme tanken som du har komme rett tilbake gjennom sinnet ditt igjen. Den vil være tatt opp. Hele verden vil se det avspilt. Hvorfor er ikke verden . . . Ser på deg, på Dommens Dag, alle Englene der.

358 “Hvis du skammer deg over Meg her, når bildet ditt blir tatt nå, vil Jeg skamme Meg over deg på Dommens Dag. For, Jeg salvet Mitt Ord, sendte Det til deg. Du ville ikke tro Det. Du skjulte deg bak noe.”

359 “Åh,” sier du, “jeg er god nok. Jeg har gjort *dette*. Jeg har danset i Ånden. Jeg har talt i tunger.” Det samme gjør hedningene. “Jeg ropte.” Det samme gjør hedningene. Hvordan kan du da avvise Ordet?

Hvorfor ikke?
 Hvorfor ikke komme til Ham nå?
 Hvorfor ikke? Hvorfor ikke?
 Hvorfor ikke komme til Ham nå?
 Hvorfor venter du, kjære broder?
 Åh, hvorfor drøyer du så lenge?
 Jesus venter på å holde av til deg
 En plass i Sitt hellige Hjem.

Gjøre deg en av lemmene i Hans Legeme!

Hvorfor ikke?

Åh, lille ørn, kom nå.

Åh, hvorfor ikke komme?

360 Herre, jeg er takknemlig. Jeg er veldig takknemlig. Takksigelse til Deg, Herre; ikke for naturlig mat, det også. Men, Herre, endetiden er her. Jeg takknemlig for denne åndelige Maten, Herre, den åndelige Maten i de Syv Segl som var lovet ville bli åpnet.

Du sier, “Det vil være noe annerledes.” Nei, nei.

361 Du kan ikke legge til ett ord. Og ta . . . Det er allerede inni Der, bare skjult. Det er forseglet. Hvor mange forstår det? Si, “Amen.” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Skjønner?

Du sier, “Vel, det er et mysterium som vil komme frem.” Åh, nei.

362 Det er allerede Skrevet. Du kan ikke legge ett ord til Det, eller ta ett fra Det. Skjønner? Det er allerede inni Der. Det er bare nødt til å bli åpenbart i den siste tid.

363 Vil du ikke komme? Kom igjen nå, venn. Hvis du ikke kan forstå, kom. Knel ned, snakk med Ham om Det. Hvis jeg ikke kan gjøre Det klart for deg, så vil Han, for Han er en—en Oppløser av all tvil.

. . . i Hans hellige trone.

Åh, hvorfor . . . (Vil du ikke komme?) Hvorfor ikke?

Hvorfor ikke komme til Ham nå?

364 Husk, det blir gjort et opptak av dette, ikke bare på dette lydbåndet, men Guds store båndopptaker. Hver enkelt

av dere, hver bevegelse, når du bøyer ditt hode, bøyer ditt hjerte, hvilke tanker som går gjennom ditt sinn, husk, det blir tatt opp akkurat nå i Herligheten, og opptaket vil bli spilt på Dommens dag. Hvor er din avgjørelse? Åh, hvor du vil ønske å få forandret den, på den Dagen.

³⁶⁵ Jeg kommer bare til å vente, for det er mange, mange, rundt alteret nå. Skjønner? Kanskje en av dem, hvis jeg holder på bare litt lenger, vil det kanskje være en til der ute, kan være et eller annet sted i New York, det kan være et eller annet sted i Philadelphia, ute i California, Arizona. Et eller annet sted, kan det være en til som kommer. Pastor, hvor enn du er, ikke avslutt alterkallet nå.

³⁶⁶ Vi kommer kanskje aldri til å oppleve en Høsttakkefest til. Denne kan være den siste, og innspillingene vil stoppe, i kveld, for siste gang. Lydbåndet vil ta slutt, en av disse dager. Innspillingen vil bli stoppet og vil være i Guds album. Så kommer det til å bli spilt tilbake, hva dine tanker er nå. Ikke si du ikke visste annerledes. Det gjør du. "Men intet menneske kan komme til Meg, uten at Min Far drar ham. Og alle Faderen har gitt Meg, de vil komme."

. . .komme til Ham?

³⁶⁷ Broder, jeg tror, at om jeg satt der ute et eller annet sted, og jeg hadde den minste lille tanke, så ville jeg så visst kommet meg opp her så fort jeg kunne. Ja.

Åh, hvorfor ikke? Hvorfor?

³⁶⁸ Er du ferdig? Er du sikker på at du ikke bedrøver Hans Ånd nå? La oss da holde våre hoder bøyde. Er du sikker på at du ikke har bedrøvet Hans Ånd? Er du sikker på at du har gjort helt nøyaktig det Han sa du skulle gjøre? Er du helt sikker nå? Husk, du—du får kanskje aldri en sjanse til. Innspillingen kan være avsluttet, i kveld. Dette kan være alt. Dette kan være det siste lydbåndet for deg. Er du sikker på at du er rede nå? Hvis det er så, overlater jeg det i dine hender, i Herren Jesu Kristi Navn.

³⁶⁹ Nå mens koret synger dempet, kommer jeg til å be for disse som er her nede. Jeg er bare en slags veldig underlig type kristen. Jeg tror at Gud må stå for frelsingen. Jeg tror Gud må plante Ordet. "Jeg Herren," sier Bibelen, Jesaja, "Jeg Herren har plantet Det. Jeg vil vanne Det, dag og natt, for at ingen skal rive Det ut av Min hånd." Før jeg ber noen om å komme rundt alteret med disse menneskene, ønsker jeg å be for dem, selv.

La oss bøye våre hoder nå.

³⁷⁰ Kjære Jesus, jeg siterte nettopp Ditt Ord, som Din profet sa, og jeg vet at profetenes ord er sanne. Og Du sa, "Jeg Herren har plantet Det." Ja, sannelig, Du satte Det i Lammets Livsbok, før verdens grunnleggelse. "Jeg Herren har plantet

Det, og Jeg vil vanne Det, dag og natt, for at ingen skal rive Det ut av Min hånd.” Disse, har sannsynligvis, Herre, hørt mangt et alterkall. Men Du vanner Det fortsatt, Herre.

³⁷¹ Her er de, i kveld. Må de bare frigjøre seg, i kveld, Far, fra alle tingene av verden, all synden og problemene som er i deres hjerter, og bare fornuftig, ærbødig, i deres hjerter, frigjøre seg over til Ditt Ord, akkurat nå, og si, “Herre Jesus, nede i mitt hjerte, har jeg alltid trodd at det var noe for meg, som jeg ikke hadde tatt imot ennå. Selv om jeg har prøvd, som det har blitt fremstilt i kveld, å følge høna, men det var noe som virket rart for meg. Det hørtes ikke helt riktig ut. Så, i kveld, føler jeg at jeg nå kommer nærmere inn i det levende Ords armer. Jeg kommer her så ærbødig, og ved mine fulle fem. Jeg har slått meg ned her ved dette alteret. Jeg ønsker frelse, Herre, så inderlig. Jeg er så hungrig! Jeg vil at Du, Herre, skal holde meg i Dine armer, i kveld. Ikke ved en eller annen følelse, men ved kjærlighetens Ånd, ta meg inn i Dine armer, kjære Gud.”

³⁷² “Jeg er Ditt barn. Jeg føler at jeg er den ørnen de snakket om. Grip tak i meg, Herre. Jeg hopper. Jeg har reist meg opp fra plassen min, og knelt ned her. Grip tak i meg, Herre. Jeg hopper. Før meg på Dine vinger, Herre, bort fra disse tingene av verden. La meg fly bort fra skittenheten i denne verden, fra min dårlige vane, fra alle mine denominelle tradisjoner. La meg komme bare til Deg, kjære Gud, så Din Hellige Ånd kan øse inn i meg tilgivelsen for all min tvil. Må jeg, i kveld, bli Ditt barn, friskt, født, og en ny skapning, i kveld. Grip tak i meg. Bær meg bort, langt over honas klukking. Bær meg bort, til Ørnens rede, der hvor jeg kan bli næret ved Guds Ord, inntil jeg er i stand til å fly.”

³⁷³ Gi det, kjære Gud. Ta dem. De er Dine. Dette er min bønn med oppriktighet, ber for døende mennesker. Gi det, Far. Jeg legger frem denne bønne på deres vegne. Til Guds ære, ber jeg om det.

Nå med våre hoder bøyde.

³⁷⁴ Jeg andres, rundt alteret nå, det er dere som har knelt her. Mange har utgitt dere for å være kristne, men dere har følt at det alltid har vært noe, et sted, som dere ikke eide. Dere kan ha gjort alle de religiøse handlingene. Dere kan ha ropt. Dere kan ha gjort alt. Kan ha danset i Ånden. Dere kan ha talt i tunger. Og ingen kan si noe galt imot det. Det er sant. Det er alt sammen bra. Men, ser dere, det er Åndens *gaver*, uten Ånden. Hvis Ånden var der, ville ikke den følelsen ha følt seg fordømt slik som det.

³⁷⁵ Tror dere virkelig, oppriktig, her ved alteret, at akkurat nå, mens dere er her, at ved å bare frigjøre dere, ikke en følelse nå, men i ekte, uforfalsket tro, at Gud vil ta imot dere og nære dere med Hans Ord inntil dere er ørner, selv, og kan fly? Hvis

dere gjør det, og vil at Gud skal gjøre det, rekk opp din hånd, dere som er rundt alteret her nede. Gud velsigne dere. Hver enkelt har løftet opp sin hånd.

³⁷⁶ Nå, virkelig rolig, kommer jeg til å spørre innviede menn og kvinner som virkelig kjenner Gud.

³⁷⁷ De fleste av dem, det er veldig rart, det virker som det er slik, alterkall som jeg har er for det meste bare menn. Du vet, vanligvis, er det kvinner. Men det er bare menn her. Jeg tror det er én kvinne ved alteret, i kveld, kanskje to. Det er vanligvis kvinnene. Men, av en eller annen grunn, jeg antar det virker som kvinner tror jeg taler imot dem. Jeg gjør ikke det, søster. Tre, tror jeg, noen sier de ser. Jeg kan ikke se over toppen av alteret her. Ja vel.

³⁷⁸ Noen av dere innviede kristne kom her og stå sammen med meg i bønn bare et øyeblikk. Ved alteret, hvor enn dere er, på plattformen, noen som virkelig kjenner Gud, bare vet hvordan stå her bare noen få minutter i bønn med dem, så vil vi avslutte forsamlingen. Alle vær virkelig ærbødige nå. Ikke dra. Bare kom hit og stå rundt.

³⁷⁹ Noen er dere som virkelig tror at Dette er Sannheten, at vi trer inn i en annen tidsalder. Vi trer inn i Bortrykkelsens tidsalder. Dere vet at menigheten ikke kan dra i dens tilstand, og den kan ikke bli noe bedre. Den må bli verre. Hvor mange vet det? Si, "Amen." [Forsamlingen sier, "Amen."—Red.] Den må bli verre. Og den kan ikke gå som dette. Skjønner? Det må være Noe, og Det beveger Seg akkurat nå, venn. Det er—det er—det er i gang, bevegelsen er i gang for Bruden. Det er Sannheten. Det er SÅ SIER HERREN.

³⁸⁰ Kom opp nå, innviede kristne som vil at din—din innspilling skal finne ut at, disse som kommer oppriktig, at du ønsker å komme og be sammen med dem, som dine brødre og søstre, kom opp rundt alteret. Stå rundt her bare et øyeblikk, i bønn. Noen flere som vil komme? Stå rundt her. Bare knel ned ved dem. Bare gå, der dere menn rundt de mennene; dere kvinner. Yndig, ydmykt be en bønn for dem.

Kjære Gud, hjelp. . . ? . . .

³⁸¹ "Jeg overgir alt. Jeg overgir min denominasjon. Jeg overgir min første vielse. Jeg overgir min første ektemann. Jeg overgir alt, Herre."

. . . -gir alt.

Alt til Deg, min kjære Frelser.

Jeg vil gi Deg alt.

Jeg vil gi Deg alt,

Jeg vil gi. . .

³⁸² Overgir du din egen idé? Kan du overgi dine egne idéer, til Guds Ord?

Alt til Deg, min kjære Frelser,
Jeg vil gi Deg alt.

Jeg vil gi Deg alt,
Jeg vil gi Deg alt.
Alt til Deg, min kjære Frelser,
Jeg vil gi Deg alt. . .

383 Alle som tror nå, i forsamlingen, reis dere opp. La oss synge den, sammen, nå.

Jeg vil gi. . .

Overgir dere alt, klar for å synge den nå?

Jeg. . .
Til Deg, min kjære Frelser,
Jeg vil gi. . .

384 Nå, dere rundt alteret, hvis dere virkelig overgir dere, rekk opp din hånd til Ham, syng, “Jeg vil gi Deg alt. Jeg vil gi Deg denominasjonen. Jeg vil gi Deg denominasjonen. Jeg vil gi Deg menigheten. Jeg vil gi Deg meg selv. Jeg vil gi Deg min idé. Alt til Deg, min kjære Frelser, jeg vil gi Deg alt. Til Deg, min. . .”

Jeg vil gi Deg alt,
Jeg vil gi Deg alt.
Alt til Deg, min kjære Frelser,
Jeg vil gi Deg alt.

Mener du det virkelig?

Jeg vil gi Deg alt,
[Tomt spor på lydbåndet—Red.]

385 Dere her nå ved alteret. Dere her som er rundt alteret, som har bedt. Menigheten har bedt for dere. Dere har bedt, selv. Nå er det bare på én måte du kan bli frelst på, det er, “Ved tro er dere frelst, og det ved nåde.” Guds nåde talte til deg, brakte deg til alteret. Du søker Guds velsignelser. Du søker Hans Ord. Du søker den Hellige Ånd. Du søker Guds goder. Og hvis du er, og du kan, virkelig, av hele ditt hjerte, overgi det. Nå, ikke se etter noen slags følelse. Se etter en Sannheten, en Sannhet som er fra ditt hjerte, ved tro. “Herre, jeg er villig til å gjøre alt som Ditt Ord krever at jeg skal gjøre. Jeg overgir meg selv, med alt som i meg er.”

386 Hvis du tror det av hele ditt hjerte, vil jeg at du skal reise deg opp på dine føtter, snu deg rundt til denne menigheten, forsamlingen, og rekk opp dine hender, og vi vil synge det sammen med dem, “Jeg overgir alt som i meg er, Gud. Så langt jeg vet, alt som jeg er, overgir jeg.”

387 Gå opp på denne plattformen her, dere som er ved alteret. Gå rett opp hit på plattformen, brødre, rett opp her, dere alle, og brødre og søstre.

Se her, menighet.

³⁸⁸ [En søster sier, “Broder Branham, jeg tilhører kirken, men i det siste har jeg ikke—ikke vært der i det hele tatt.”—Red.] Overgir? [“Herren vet hvor jeg ønsker å være ledet av Ham. Jeg ønsker . . . ? . . . til kirken. Og jeg ønsker den Hellige Ånd, bli fylt med Ånden. Og jeg vil heller dø, hvis det er det som trengs.”] Ja. Det er riktig. Overgir du enhver smule til Ham og Hans Ord?

³⁸⁹ En søster her, fra en denominasjon. Hun sa, “Jeg tilhører en denominasjon.” Vi trenger ikke navngi den. Hun arbeider i den. Men hun sa, “Broder Branham, jeg ønsker å komme ut til Sannheten. Jeg ønsker noe dypere enn det.” Skjønner?

³⁹⁰ La meg sitere Hans Ord. “Salige er de som hunger og tørster etter rettferdighet, for de skal bli fylt.”

³⁹¹ Nå, dere her på plattformen, som nettopp kom, hvis dere er klare for å overgi alt dere er, alt, for å adlyde Guds Ord. Ingen sa til dere, denne uka, hva dere skulle gjøre. Nå, hvis dere er klare til overgi dere akkurat nå til Ham, bare rekk opp deres hender, slik som *dette*, til forsamlingen. Nå, dere her på plattformen, la oss synge det sammen nå, *Jeg Vil Gi Deg Alt*. Alle, sammen. Ja vel.

Jeg vil gi Deg alt,

Mener det virkelig nå! . . . ? . . .

³⁹² Mener du det virkelig? Si, “Amen.” [Forsamlingen sier, “Amen.”—Red.] Si, “Amen,” en gang til. [“Amen.”] Si, “Herre,” [“Herre,”] “ransak meg.” [“ransak meg.”] “Prøv meg.” [“Prøv meg.”] “Og gi meg en mulighet.” [“Og gi meg en mulighet.”] “Dette er alt jeg kunne gjøre, i kveld,” [Dette er alt jeg kunne gjøre, i kveld,] “er å gi meg selv til Deg.” [“er å gi meg selv til Deg.”] “Du kjenner hungeren i mitt hjerte.” [“Du kjenner hungeren i mitt hjerte.”] “Du kjenner min lengsel.” [“Du kjenner min lengsel.”] “Ditt løfte var å fylle den lengselen.” [“Ditt løfte var å fylle den lengselen.”] “Nå tar jeg imot det.” [“Nå tar jeg imot det.”] “Og jeg overgir meg til Deg.” [“Og jeg overgir meg til Deg.”] Alle sammen,

Jeg vil gi Deg alt,

Jeg vil gi Deg alt.

Alt til Deg, min kjære Frelser,

Alt jeg gir til Deg.

KRISTI BRUDS USYNLIGE FORENING NOR65-1125
(The Invisible Union Of The Bride Of Christ)

Dette budskapet av broder William Marrion Branham som opprinnelig ble talt på engelsk, på Høsttakkefesten torsdags kveld, den 25. november 1965, ved Life Tabernacle i Shreveport, Louisiana, U.S.A., er tatt fra et lydbånd opptak og trykt uredigert på engelsk. Denne oversettelsen på norsk er trykket og gitt ut av Voice Of God Recordings.

NORWEGIAN

©2013 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduisert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org